I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 822/87

af 16. marts 1987

om den fælles markedsordning for vin

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (1), og

ud fra følgende betragtninger:

De grundlæggende bestemmelser om den fælles markedsordning for vin er, siden de blev kodificeret ved forordning (EØF) nr. 337/79 (2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 536/87 (3), blevet ændret adskillige gange; disse tekster er på grund af deres antal, deres komplicerede karakter og deres spredning i forskellige numre af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* vanskelige at anvende og mangler følgelig den nødvendige klarhed, som retsforskrifter bør have; de bør derfor kodificeres på ny;

endvidere bør bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 340/79 af 5. februar 1979 om bestemmelse af bordvinstyper (4), ændret ved forordning (EØF) nr. 3805/85 (5), indsættes i nærværende forordning;

fællesmarkedets funktion og udvikling skal for så vidt angår landbrugsvarer ledsages af udformningen af en fælles landbrugspolitik; denne skal særlig omfatte en fælles markedsordning for landbrugsvarer, som kan antage forskellige former alt efter de enkelte produkter;

formålet med den fælles landbrugspolitik er at nå de i traktatens artikel 39 anførte mål og i vinsektoren navnlig at stabilisere markederne og sikre den pågældende landbrugsbefolkning en rimelig levestandard; disse mål kan nås ved, at ressourcerne tilpasses behovet, og at denne tilpasning navnlig baseres på en kvalitetsfremmende politik;

en effektiv anvendelse af forordningen forudsætter, at de produkter, som falder ind under dens anvendelsesområde, især bordvin, er defineret præcist;

efter en periode med hurtig udvikling inden for teknologi og analysemetoder er der nu erhvervet en sådan viden med hensyn til koncentreret rektificeret druemost, at dette produkt kan defineres mere præcist; endvidere bør Rådet have mulighed for med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen om nødvendigt at ændre definitionen af det pågældende produkt på baggrund af udviklingen i den pågældende viden;

på baggrund af udviklingen i produktionen af vegetativt vinstokformeringsmateriale, især hvad sortsfordelingen angår, kan der udarbejdes prognoser for den fremtidige udvikling i produktionskapaciteten; medlemsstaterne bør derfor følge denne udvikling ved årlige undersøgelser;

for at sikre ligevægten mellem produktion og efterspørgsel på vinmarkedet er det vigtigt at have kendskab til produktionskapaciteten og hvert år at foretage et skøn over de disponible mængder most og vin;

det kan konstateres, at vindyrkningen forlægges til dyrkningsområder, hvor dyrkningsforholdene er lettere; forlæggelsen fra bakkede til flade områder er ikke altid begrundet i de forskellige jorders naturlige egnethed til vindyrkning, og den ledsages almindeligvis af et øget udbytte, undertiden på bekostning af kvaliteten; for at bringe produktionen

(1) EFT nr. C 283 af 10. 11. 1986, s. 99.
(2) EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.
(3) EFT nr. L 55 af 25. 2. 1987, s. 1.
(4) EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 60.
(5) EFT nr. L 367 af 31. 12. 1985, s. 39.

under kontrol med hensyn til såvel kvantitet som kvalitet er det på denne baggrund nødvendigt ud fra vindyrkningsarealernes naturlige egnethed til vindyrkning at klassificere de arealer, der allerede anvendes til vinproduktion, og de arealer, som ville kunne anvendes til sådan produktion;

de forskellige arealers egnethed til vindyrkning og til alternative anvendelser er betinget af naturkriterier som jordbund, klima og relief; en analyse af Fællesskabets vindyrkningsarealer på grundlag af disse kriterier fører til en klassificering i tre kategorier;

de klimatiske forhold har afgørende indflydelse på vinens naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen, som danner grundlag for inddelingen af Fællesskabets landbrugsjord i vinavlszoner; disse vinavlszoner kan således ses som udtryk for de klimatiske forhold og dermed tjene som grundlag for klassificeringen af vindyrkningsarealerne;

jordbundens og relieffets indflydelse på produktets kvalitet afhænger ubetinget af de klimatiske forhold; disse faktorer bør derfor anvendes som klassificeringskriterier med klimaet som overordnet faktor; i et bestemt tilfælde giver henføring under en vinavlszone dog ikke mulighed for, at der tages tilstrækkeligt hensyn til klimaets indflydelse; det er derfor nødvendigt at variere kriterierne for klassificering af arealerne, selv inden for denne vinavlszone;

de klimatiske og pedologiske forhold i vinavlszone A og i den tyske del af vinavlszone B danner ikke grundlag for, at arealer i disse zoner medtages i kategori 2;

vinmarkedet er præget af en situation med store overskud, og denne situation forværres yderst hurtigt og kan, navnlig i Fællesskabets aktuelle finansielle situation, bringe gennemførelsen af målsætningerne i traktatens artikel 39 i fare på grund af det overvældende pres på producenternes indkomst;

erfaringen fra forvaltningen af vinmarkedet samt undersøgelser viser, at der nødvendigvis må træffes passende strukturelle foranstaltninger for at sikre ligevægten på dette marked; det er kun muligt ved et midlertidigt forbud mod nyplantning; der bør dog være mulighed for at undtage arealer bestemt til fremstilling af kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder, i det følgende benævnt »kvbd«, i de tilfælde, hvor efterspørgslen vil kunne vise sig at overstige udbudet i betydelig grad; det er under disse omstændigheder berettiget at begrænse de beplantningsrettigheder, der er erhvervet som led i allerede meddelte tilladelser;

det er berettiget — i betragtning af deres ringe omfang — fra dette forbud at fritage nyplantninger i medlemsstater, hvor den årligt producerede vinmængde er på under 25 000 hl, samt — på grund af deres bestemmelse — nyplantninger med vinstoksorter, der udelukkende er klassificeret som vinstoksorter med spisedruer;

endvidere bør medlemsstaterne kunne tillade nyplantninger, som skal foretages i forbindelse med jordfordeling eller ekspropriation af hensyn til almenvellet, samt nyplantninger, der foretages som led i forbedringsplaner, som gennemføres i landbrugsbedrifter på de af Rådet fastlagte betingelser for forbedringen af landbrugsstrukturernes effektivitet; erfaringen har dog vist, at det er hensigtsmæssigt, at sidstnævnte mulighed ikke gives de medlemsstater, hvor produktionen af kvbd udgør den overvejende del af den samlede vinproduktion;

medlemsstaterne bør have mulighed for at tillade nyplantninger på arealer bestemt til dyrkning af moderpodestammer efter det tidsrum, hvor der ydes nedlæggelsespræmier for disse arealer, samt på arealer, der anvendes til forsøg, idet disse arealers produktion ikke tager direkte sigte på vinmarkedet;

visse vindyrkere har i medfør af forskellig national lovgivning erhvervet nyplantningsrettigheder; udøvelsen af visse af disse rettigheder i den periode, hvor nyplantning er forbudt, vil kunne gribe forstyrrende ind i bestræbelserne på at genoprette ligevægten på markedet; det er derfor i offentlighedens absolutte interesse, at udøvelsen af disse rettigheder suspenderes i denne periode, samtidig med at deres gyldighed forlænges med en tilsvarende periode;

på grund af det strukturoverskud, der for øjeblikket gør sig gældende i vinsektoren, er det nødvendigt at nedskære Fællesskabets vindyrkningskapacitet; denne nedskæring kan gradvis, men sikkert opnås ved at påbyde en begrænsning af genbeplantningsrettighederne; der bør indføres bestemmelser for, på hvilke betingelser genbeplantning af vinstokke må foretages;

erfaringerne i forbindelse med beplantningsordningen viser, at producenternes oplysningspligt kan begrænses til kun at vedrøre oplysninger om gennemførte transaktioner; de medlemsstater, der måtte ønske det, skal imidlertid kunne kræve anmeldelse, inden transaktionerne gennemføres, således at man sikrer overholdelsen af de nationale regler, der er indført i henhold til fællesskabsbestemmelserne;

det er nødvendigt at råde over fuldstændige oplysninger; Kommissionen bør fortsat hvert år forelægge Rådet en beretning om udviklingen i vindyrkningskapaciteten; denne beretning bør udarbejdes på grundlag af oplysninger, som producentmedlemsstaterne tilvejebringer ved hjælp af anmeldelser fra de enkelte producenter;

i betragtning af de traditionelle produktionsbetingelser i visse områder i Fællesskabet er det nødvendigt at tillade medlemsstaterne at vedtage mere restriktive regler for nyplantning eller genbeplantning med vinstokke;

dyrkningen af midlertidigt godkendte vinstoksorter bør forbydes i en vis periode med henblik på at forbedre kvaliteten af de i Fællesskabet fremstillede vine; der bør fastsættes visse undtagelser fra princippet om, at der kun må dyrkes sorter, som er anført i klassificeringen, for at give medlemsstaterne mulighed for at gennemføre undersøgelser af en vinstoksorts dyrkningsegnethed, for videnskabelig forskning, udvælgelses- og krydsningsarbejde samt for produktion af vegetativt formeringsmateriale af vinstokke til udførsel;

for at sikre, at fællesskabsbestemmelserne vedrørende vindyrkningskapaciteten overholdes, er det nødvendigt at forbyde enhver form for national støtte til plantning på arealer i kategori 3 bestemt til produktion af bordvin;

der bør endvidere fastsættes fællesskabsregler for at definere ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, som for langt de fleste vinprodukter er de eneste tilladte; med henblik på at sikre et vist kvalitetsniveau bør det fastsættes, at disse fremgangsmåder og behandlingsmetoder kun kan anvendes for at opnå en forbedret vinfremstilling eller holdbarhed; der bør i en bestemt periode gives medlemsstaterne tilladelse til som forsøg at benytte visse fremgangsmåder og behandlingsmetoder, der ikke er omhandlet i denne forordning;

sammenstikning er en almindeligt forekommende ønologisk fremgangsmåde, og i betragtning af dens mulige virkninger er det nødvendigt at fastsætte regler for brugen deraf, især for at undgå misbrug;

for at begrænse behandlingen af most, druer og vin ved tilsætning af visse stoffer, således at en sådan behandling kun finder sted i medlemsstater, hvor disse ønologiske fremgangsmåder traditionelt finder sted, bør det fastsættes, at tilladelsen hertil kan gives af medlemsstaterne;

i visse år kan det være nødvendigt at tillade tilsætning til de produkter, der er egnede til fremstilling af bordvin; det er, både ud fra et kvalitets- og markedssynspunkt, væsentligt, at denne tilsætning underkastes bestemte vilkår og begrænsninger og kun kan foretages i forbindelse med produkter, som stammer fra bestemte vinstoksorter, og som har et potentielt naturligt minimumsalkoholindhold; da produktionsbetingelserne er ret forskellige fra en vinavlszone inden for Fællesskabet til en anden, bør der tages hensyn til disse forskelle, navnlig for så vidt angår tilsætningsmetoderne;

for at gøre det muligt for Rådet at tage stilling til de foranstaltninger, der skal træffes med hensyn til tilsætning, er det nødvendigt at råde over et meget dybtgående kendskab til alle videnskabelige, tekniske og økonomiske aspekter af problemet; det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte, at Kommissionen skal iværksætte en udtømmende undersøgelse på dette område med det formål at udarbejde en rapport til Rådet og fremsætte de forslag, som måtte vise sig hensigtsmæssige;

syreindholdet er en faktor ved bedømmelsen af kvaliteten samt af betydning for vins holdbarhed; tilsætning af syre til vin i visse produktionsområder er ofte en nødvendighed; denne syretilsætning bør derfor tillades på visse betingelser; da den ekstra tilsætning af syre i år med usædvanlige vejrforhold skal ske hurtigt i høstperioden, bør medlemsstaterne have beføjelse til at træffe afgørelse herom på de betingelser, der er fastsat i så henseende; afsyring af vin må desuden tillades med henblik på at kunne korrigere syreindholdet, hvis afsyringen af produkterne på de tidligere produktionstrin har vist sig at være utilstrækkelig;

der bør fastsættes regler for sødning for at undgå, at der sker misbrug heraf;

med henblik på fremstilling af bestemte vine kan det være nyttigt at tillade tilsætning af alkohol; for denne fremgangsmåde er det dog nødvendigt at fastsætte strenge regler;

det er vigtigt, at der er effektive interventionsmidler til rådighed, som kan sikre ligevægten på markedet for bordvin og en minimumspris for sådan vin; støtte til privat oplagring af bordvin og druemost samt til forskellige former for destillation af sådan vin opfylder dette krav; med henblik på anvendelse af sådanne foranstaltninger skal der for hver type bordvin, der er repræsentativ for fællesskabsproduktionen, fastsættes en orienteringspris samt en interventionsudløsende tærskelpris, ud fra hvilken interventionsforanstaltningerne fastsættes;

med henblik på fastsættelsen af orienteringsprisen og udløsningsprisen er det nødvendigt at bestemme bordvinstyperne; det kan på grundlag af mængden eller på grund-

lag af den pågældende bordvins kendetegn bedømmes, hvorvidt den er repræsentativ;

indførelsen af en ordning med høst- og lageranmeldelser samt udarbejdelsen af en årlig prognose skal gøre det muligt at indhente de statistiske oplysninger, der er nødvendige for at få kendskab til markedet;

for at opretholde markedsligevægten bør det fastsættes, at der kan indgås langfristede kontrakter vedrørende privat oplagring, hvis de disponible mængder bordvin ved produktionsårets begyndelse overstiger det normale behov for et produktionsår med mere end fire måneders forbrug;

der bør endvidere fastsættes mulighed for at yde støtte til omlagring af bordvin, som omfattes af en oplagringskontrakt, men som ikke kan afsættes, og hvor der således opstår fare for, at oplagringen af vin af ny høst kan blive vanskeliggjort;

for at råde over en smidig ordning, der kan anvendes i de forskellige situationer på markedet for bordvin, bør der skelnes mellem følgende former for destillation: forebyggende destillation, obligatorisk destillation, destillation, som supplerer den obligatoriske destillation, destillation, som supplerer den private oplagring, obligatorisk destillation af biprodukter fra vinfremstillingen og obligatorisk destillation af vin fra druer, der ikke er klassificeret som persningsdruer;

som følge af den dårlige kvalitet af vin fremstillet ved fuldstændig udpresning bør denne fremgangsmåde forbydes, og for at hindre den bør der for destillation af disse produkter fastsættes dels en grundsats, dels mulighed for senere fastsættelse af en tillægssats under hensyntagen til oplysningerne i prognosen; for imidlertid at tage hensyn til produktionsbetingelserne i visse vindyrkningsområder kan der fastsættes undtagelsesbestemmelser fra disse regler;

der bør være pligt til at lade biprodukter fra vinfremstillingen destillere eller i visse tilfælde til at trække dem tilbage under kontrol; denne pligt skal dog ikke gælde for producenter, hvis vindyrkningsarealer er beliggende i vinavlszone A eller i den tyske del af vinavlszone B; erfaringerne viser, at det er nødvendigt at skærpe nævnte pligt og udvide anvendelsesområdet for den af hensyn til den fornødne kvalitetskontrol med vinfremstillingen; med henblik herpå bør pligten til at trække biprodukter fra vinfremstillingen tilbage under kontrol også gælde for producenter i de zoner, som for tiden er fritaget, og pligten til destillation eller eventuelt tilbagetagelse af biprodukterne bør gælde for enhver person, som foretager anden drueforarbejdning end vinfremstilling; på grund af det utilstrækkelige destillationsmateriel i visse dele af vinavlszoner C III bør der som overgangsforanstaltning fastsættes en undtagelsesordning for de produkter, der skal destilleres, idet det dog skal sikres, at biprodukter fra vinfremstillingen fjernes;

med henblik på at udelukke produkter af dårlig kvalitet fra vinmarkedet bør det fastsættes, at kun druer fra vinstoksorter med persningsdruer kan anvendes til fremstilling af produkter til direkte konsum;

for at muliggøre en hurtig sanering af markedet gennem tilbagetrækning af især vine af mindre god kvalitet i de produktionsår, hvor det af prognosen fremgår, at høsten vil blive stor, bør det fastsættes, at der kan indledes en forebyggende destillation straks fra produktionsårets begyndelse til en opkøbspris, som ikke tilskynder til produktion af vin af utilstrækkelig kvalitet;

obligatorisk destillation er den mest effektive foranstaltning til at absorbere overskuddet på bordvinsmarkedet; det er derfor nødvendigt at fastsætte, at denne foranstaltning skal udløses, når der kan konstateres alvorlig uligevægt på markedet, og der må fastsættes præcise kriterier til vurdering af denne uligevægt;

vejrforholdene og virkningerne af strukturpolitikken kan give anledning til en forskellig produktionsudvikling i Fællesskabets forskellige områder; for på passende måde at tage hensyn til denne udvikling er det nødvendigt at fordele den samlede mængde, der skal omfattes af obligatorisk destillation, på de forskellige produktionsområder, idet der tages hensyn til forskellen mellem det enkelte områdes produktion i det pågældende produktionsår og et referenceproduktionsniveau, som fastlægges på grundlag af de foregående produktionsår, og som betragtes som foreneligt med den normale anvendelse af bordvin; dette niveau ligger for øjeblikket på 85 % af den gennemsnitlige produktion i de tre foregående produktionsår;

under hensyn til, at kontrollen med og anvendelsen af den obligatoriske destillation henhører under den enkelte medlemsstat, bør produktionsområderne grupperes efter medlemsstat for at sikre foranstaltningens nødvendige effektivitet;

det er rimeligt at fordele forpligtelserne mellem producenterne på grundlag af deres hektarudbytte og åbne mulighed for ikke at ramme producenter, som har lavt udbytte;

forskellene mellem produktionsområderne gør det berettiget at åbne mulighed for at fastsætte forskellige satser for producenterne i de enkelte områder;

for ikke at tilskynde til produktion af vin, når der ikke foreligger kommercielle afsætningsmuligheder, bør opkøbspriserne for vin, der leveres til obligatorisk destillation, fastsættes så lavt, at producenterne afholder sig fra at producere;

hvis medlemsstaterne bemyndiges til at undlade at overtage den alkohol, der fremkommer ved destillation, opstår der fare for, at den obligatoriske destillation forhindres, hvis muligheden udnyttes i de medlemsstater, hvor der er en meget betydelig bordvinsproduktion; muligheden bør derfor forbeholdes de medlemsstater, hvor der kun skal destilleres en beskeden mængde;

for at undgå uforholdsmæssig store administrationsomkostninger bør der ud over fritagelsen for mindre producenter åbnes mulighed for at yde fritagelse for producenter i områder, hvor bordvinsproduktionen er af meget ringe omfang; med henblik på at sikre en afbalanceret fordeling af fordele og ulemper mellem de berørte parter bør der træffes bestemmelse om, at producenter i disse områder, som har opnået fritagelse, ikke kan nyde fordel af frivillig destillation;

for at hindre forstyrrelser på markedet for alkohol og spiritus er det hensigtsmæssigt at fastlægge regler for afsætningen af den alkohol, som hidrører fra destillation, der gennemføres som led i interventioner på vinmarkedet; det bør navnlig præciseres, i hvilke sektorer afsætningen kan finde sted;

med henblik på at forbedre de berørte producenters indtægter er det hensigtsmæssigt på visse betingelser at sikre dem en garanteret minimumspris for bordvin; i denne forbindelse bør der især gives producenten mulighed for at levere bordvin af egen produktion til destillation til den garanterede minimumspris eller at anvende enhver anden foranstaltning, hvorom der skal træffes afgørelse; for at opnå størst mulig effektivitet ved anvendelsen af de pågældende foranstaltninger bør Kommissionen have mulighed for nærmere at fastlægge de mængder, som kan omfattes heraf inden for en samlet begrænsning på 6,2 millioner hektoliter bordvin i løbet af samme produktionsår, idet Rådet dog kan forhøje den mængde bordvin, der kan destilleres som led i disse foranstaltninger; i samme anledning bør det være muligt at forbeholde disse foranstaltninger for visse bordvinstyper eller visse vinavlszoner; endvidere bør det fastsættes, at denne destillation kan forbeholdes producenter som i samme produktionsår har leveret bordvin til forebyggende destillation;

det er desuden nødvendigt at fastsætte supplerende foranstaltninger forbeholdt indehavere af langfristede oplagringskontrakter for at sikre, at noteringerne holdes på et niveau, der ligger over udløsningsprisen; disse supplerende foranstaltninger kan for at være effektive især omfatte oplagring af de pågældende vine i en nærmere bestemt periode, destillation eller begge foranstaltninger;

selv om vindyrkningsarealet i vinavlszone A og i den tyske del af vinavlszone B er helt og holdent beregnet til produktion af kvbd, er det imidlertid muligt, at en del af produktionen, navnlig når visse hektarudbytter overskrides, ikke kan anerkendes som kvalitetsvin og ikke må afsættes på markedet for bordvin; for at undgå, at for store mængder af denne vin frembydes til intervention, hvorved sektorens udgifter vil blive urimelig forøget, er det nødvendigt for disse zoners vedkommende at fastsætte, at den mængde, der kan destilleres, begrænses fra produktionsåret 1988/1989; det er imidlertid nødvendigt at foretage eventuelle tilpasninger for at undgå alvorlige markedsforstyrrelser;

producenter, som har øget alkoholindholdet i deres vin ved tilsætning af saccharose eller druemost, hvortil der er ydet støtte med dette formål, bør ikke opnå en urimelig økonomisk fordel ved destillationerne; opkøbsprisen bør derfor for samtlige destillationsformer nedsættes med et beløb svarende til den nævnte fordel, hvilket dog ikke skal gælde de i artikel 35 og 45 omhandlede destillationsformer, idet prisniveauet her berettiger til en undtagelse;

en forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen vil for tiden ikke kunne ske på samme økonomiske betingelser for alle fællesskabsproducenter, fordi det ifølge denne forordning er tilladt at anvende forskellige ønologiske fremgangsmåder; for at fjerne denne forskelsbehandling bør der tilskyndes til anvendelse af vinstokprodukter med henblik på forhøjelse af alkoholindholdet, hvilket også udvider disse produkters afsætningsmuligheder og bidrager til, at det undgås at skabe overskud; med henblik herpå bør priserne på de forskellige produkter, der anvendes til forhøjelse af alkoholindholdet, udjævnes; dette resultat kan nås ved oprettelsen af en støtteordning til fordel for koncentreret druemost og koncentreret rektificeret druemost, der anvendes til forøgelse af alkoholindholdet; for at bevare den generelle ligevægt på vinmarkedet bør der åbnes mulighed for i løbet af et produktionsår at forbeholde støtten til druemost fra bestemte vinavlszoner,

hvor produktionen af vin til sammenstikning traditionelt er et vigtigt element i landbrugsøkonomien;

det har vist sig nødvendigt at øge forbruget af vinstokprodukter for at oprette en mere stabil ligevægt mellem produktion og forbrug; det synes berettiget at gribe ind på et stadium, der ligger forud for selve produktionsstadiet for bordvin, hvilket kan ske ved at fremme anvendelsen af most til andre formål end vinfremstilling, især ved fremstilling af druesaft og ved den traditionelle fremstilling i Det forenede Kongerige og Irland af visse produkter, der henhører under pos. 22.07 i den fælles toldtarif, idet mulighederne for at afsætte nævnte produkter for tiden er ret gode;

anvendelsen af druemost produceret i Fællesskabet til fremstilling af andre drikkevarer end vin bremses af konkurrencen fra most med oprindelse i tredjelande; under disse omstændigheder og med henblik på at sikre en stabil afsætning af most til nævnte formål er det nødvendigt at indføre en støtteordning for druemost og koncentreret druemost bestemt hertil, idet støtten bør fastsættes således, at forsyningsomkostningerne for de nævnte produkter med oprindelse i Fællesskabet kommer til at ligge på et niveau, der kan sammenlignes med forsyningsomkostningerne for de tilsvarende produkter med oprindelse i tredjelande;

dette gælder ligeledes i de tilfælde, hvor sådan druemost anvendes som hovedbestanddel i en række produkter, der markedsføres i Det forenede Kongerige og i Irland med tydelige anvisninger til forbrugeren med henblik på at fremstille en vinlignende hjemmelavet drikkevare; støtten skal udvirke, at der i stedet for indført druemost anvendes druemost fra Fællesskabet;

fremstillingen af visse af disse produkter, der henhører under pos. 22.07 i den fælles toldtarif, kræver most, som har et meget stort indhold af naturligt sukker, og som traditionelt produceres i de sydlige vindyrkningsområder; for at give brugerne fortsat mulighed for at anvende en råvare, der opfylder kravene, bør støtten forbeholdes most fra de områder i Fællesskabet, som er bedst egnet til at opfylde ovennævnte kvalitetskrav; dette bør dog ikke føre til konkurrencefordrejning;

ved at anvende druemost til fremstilling af druesaft er det muligt at begrænse udgifterne til destillation af vinoverskud; denne anvendelse vil kunne øges gennem effektive salgskampagner for druesaft; det synes derfor hensigtsmæssigt at bestemme, at støtten til anvendelse af druemost i en række produktionsår delvis skal anvendes til at finansiere disse kampagner;

for at give den obligatoriske destillation større vægt bør det fastsættes, at producenter, som ikke har opfyldt deres forpligtelser i forbindelse hermed, udelukkes fra at kunne drage fordel af interventionsforanstaltningerne;

der bør tilskyndes til ved siden af destillation at søge alternative anvendelser med henblik på, at overskuddet af bordvin kan blive absorberet;

informations- og reklamekampagner for bordvin på Fællesskabets interne og eksterne markeder kunne give nye afsætningsmuligheder for disse produkter og medvirke til, at overskuddet absorberes;

der bør i tilfælde af høje priser på fællesskabsmarkedet være mulighed for at træffe egnede foranstaltninger;

virkeliggørelsen af et enhedsmarked indebærer indførelse af ensartede regler for samhandelen over de ydre grænser; de kompetente myndigheder skal til stadighed kunne følge varebevægelserne for at kunne vurdere markedsudviklingen og eventuelt anvende de i denne forordning fastsatte foranstaltninger; til dette formål bør det fastsættes, at der skal udstedes import- eller eksportlicenser, der betinges af sikkerhedsstillelse for gennemførelsen af de transaktioner, for hvilke der er anmodet om licens;

anvendelsen af satserne i den fælles toldtarif bør desuden principielt være tilstrækkelig til at stabilisere fællesskabsmarkedet ved at forhindre, at prisniveauet og prissvingningerne i tredjelande får indflydelse på priserne i Fællesskabet;

det må dog undgås, at der sker forstyrrelser på fællesskabsmarkedet, som skyldes tilbud på verdensmarkedet til priser, der afviger fra de normale; med henblik herpå bør der for visse produkter fastsættes referencepriser, og tolden skal forhøjes med en udligningsafgift, hvis tilbudsprisen franko grænse med tillæg af tolden er lavere end referencepriserne;

i visse aftaler med tredjelande er der indrømmet toldpræferencer, såfremt referenceprisen overholdes; det har vist sig nødvendigt at træffe foranstaltninger, hvorved der skabes mulighed for i disse tilfælde at sikre, at ordningen virker tilfredsstillende, for at formålet med den importordning, der er fastsat i den fælles markedsordning for vin, ikke skal blive bragt i fare;

der bør navnlig fastsættes de nødvendige bestemmelser for, at toldmyndighederne i medlemsstaterne kan anvende aftalerne med tredjelande; med henblik på gennemførelsen af disse aftaler bør det desuden anføres, på hvilke betingelser og efter hvilken fremgangsmåde toldindrømmelsen trækkes tilbage, når referenceprisen ikke overholdes, hvilket afhængigt af det enkelte tilfælde kan ske i forbindelse med genindførelse af udligningsafgiften;

for at tilbagetrækning af toldindrømmelsen eller genindførelse af udligningsafgiften ikke finder sted ud over det strengt nødvendige til at sikre, at ordningen virker korrekt, forekommer det hensigtsmæssigt at fastsætte, at situationen tages op til fornyet overvejelse hver måned;

kravet om, at vin ledsages af et dokument fra eksportlandet, kan være et nyttigt middel til kontrol med overholdelsen af referenceprisen, når dette land har forpligtet sig til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre dette;

for at undgå forstyrrelser på fællesskabsmarkedet bør der desuden for visse typer saft og most fastsættes opkrævning af en afgift ved indførsel fra tredjelande og udbetaling af en restitution ved udførsel til tredjelande, idet formålet i begge tilfælde er at dække forskellen mellem priserne uden for og priserne inden for Fællesskabet;

som supplement til den ovenfor beskrevne ordning bør der, for at den kan virke tilfredsstillende, i fornødent omfang skabes mulighed for at fastsætte regler for anvendelsen af proceduren for aktiv forædling samt for, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til markedssituationen, helt eller delvis at forbyde dens anvendelse; ordningen vil imidlertid under ekstraordinære omstændigheder kunne være utilstrækkelig; for at fællesskabsmarkedet i sådanne situationer ikke skal være ubeskyttet over for de forstyrrelser, som dette vil kunne medføre, bør Fællesskabet have mulighed for hurtigt at træffe enhver nødvendig foranstaltning;

af hensyn til forbrugerinteresser og til det hensigtsmæssige i en tilsvarende behandling af kvbd i tredjelande bør der ved gensidige forpligtelser åbnes mulighed for, at indførte vine, der er bestemt til direkte konsum, og som kendetegnes ved en geografisk betegnelse, under visse betingelser kan drage fordel af den kontrol og den beskyttelse, der er fastsat for kvbd, når de afsættes på fællesskabsmarkedet;

der bør på grundlag af den nuværende ønologiske viden og de tekniske fremskridt fastsættes et maksimalt svovldioxidindhold for visse vine, der er bestemt til direkte konsum, bortset fra mousserende vine og hedvine;

for at beskytte forbrugerne mod vine, der har et for stort indhold af flygtig syre, bør der fastsættes et maksimumsindhold herfor;

på baggrund af erfaringerne bør der indføres forbud mod gæring af druesaft og koncentreret druesaft, undtagen til fremstilling af visse produkter henhørende under pos. 22.07 i den fælles toldtarif; der bør derfor indføres forbud mod omsætning af vin egnet til fremstilling af bordvin, som ikke når op på det virkelige minimumsalkoholindhold for bordvine;

visse indførte vine med egenskaber, der er forskellige fra egenskaberne hos vin produceret i Fællesskabet, kan være af interesse for fremstillingen af mousserende vin; der bør derfor opstilles en liste, som begrænser de sorter og områder, hvorfra disse vine kan hidrøre;

for at opretholde et vist kvalitetsniveau for produktionen inden for vinsektoren samt for at hæmme handel med produkter, som er fremstillet af sorter, der ikke er opført i klassificeringen, bør det bestemmes, at der til fremstilling af druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, af koncentreret druemost, af vin egnet til fremstilling af bordvin, af bordvin, af kvbd, og af hedvin kun må anvendes anbefalede eller godkendte sorter;

for at undgå, at fjernelse af en vinstoksort fra de anbefalede eller godkendte kategorier af vinstoksorter medfører øjeblikkeligt indtægtstab for dyrkerne af en sådan sort, må der i en nærmere fastsat periode være mulighed for at anvende druer fra denne sort til fremstilling af en kvbd, hvis de inden ændringen af den pågældende sorts kategori er blevet lovligt anvendt til dette formål;

det er nødvendigt, at produkter, som indføres fra tredjelande, undergives regler, hvorved der sikres en vis overensstemmelse med fællesskabsvine; det forekommer nødvendigt at fastsætte, at en række indførte vine, der er bestemt til direkte konsum, skal have et virkeligt minimumsalkoholindhold, som svarer til alkoholindholdet i bordvine, bortset fra bordvine fra zone A og B; det er imidlertid hensigtsmæssigt at tillade levering til direkte konsum af visse vine med oprindelse i tredjelande og med geografisk betegnelse samt et virkeligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol;

det bør for de produkter, som er omfattet af denne forordning, og som forsendes inden for Fællesskabet, fastsættes, at de skal være forsynet med et ledsagedokument; desuden bør der fastsættes regler for betegnelse og præsentation af disse produkter; da overholdelsen af kravene til fremstilling af bordvin kun kan kontrolleres inden for Fællesskabet, skal betegnelsen bordvin fortsat forbeholdes de produkter, der er høstet på Fællesskabets område;

for at beskytte forbrugernes sundhed og undgå konkurrencefordrejning mellem fællesskabsprodukter og indførte produkter bør det som princip fastsættes, at der i Fællesskabet til direkte konsum kun kan udbydes eller afsættes produkter, som har været genstand for de ønologiske fremgangsmåder, der er tilladt efter fællesskabsreglerne eller, i mangel deraf, efter national lovgivning; da visse tredjelandes ønologiske fremgangsmåder undertiden adskiller sig fra Fællesskabets, bør der åbnes mulighed for undtagelse fra dette princip;

en systematisk udelukkelse af vin fra overgang til frit forbrug er kun berettiget i de tilfælde, hvor vines kvalitet er tvivlsom, eller hvor forbrugernes helbred trues; der bør gives mulighed for at træffe passende foranstaltninger i de øvrige tilfælde;

for at lette handelen inden for Fællesskabet og for på tilsvarende måde at supplere den fælles importordning er det hensigtsmæssigt at fastsætte, at der ikke blot skal indføres de analysemetoder, som er nødvendige for iværksættelsen af bestemmelserne i bilag I, II og VI, men også alle sådanne metoder, som kan tjene til at bestemme bestanddelene i de produkter, der er omfattet af denne forordning;

overgangen fra et produktionsår til et andet bør foregå under de bedst mulige vilkår ; med henblik herpå kan det vise sig nødvendigt at træffe overgangsforanstaltninger;

gennemførelsen af et enhedsmarked, der hviler på et system med fælles priser, kan gennem visse støtteforanstaltninger blive bragt i fare; derfor bør de bestemmelser i traktaten, som åbner mulighed for at vurdere den af medlemsstaterne ydede støtte og at forbyde sådan støtte, som er uforenelig med det fælles marked, anvendes i vinsektoren;

vildledende oplysninger og forfalskning bør straffes effektivt og hurtigt; væksten i handelen inden for Fællesskabet og med tredjelande, gør indsatsen fra medlemsstaternes særorganer vanskeligere; der bør derfor skabes grundlag for et bedre samarbejde mellem de forskellige medlemsstaters pågældende instanser med henblik på at forebygge eller afsløre enhver overtrædelse af fællesskabsbestemmelserne for vinsektoren;

den nødvendige kontrol med henblik på en korrekt anvendelse af foranstaltningerne under den fælles markedsordning kræver et præcist kendskab til alle de forskellige forhold, der gør sig gældende for bedrifterne, især deres vindyrkningsarealer; med henblik herpå bør der snarest muligt vedtages bestemmelser om indførelse af en fortegnelse over vindyrkningsarealerne;

for at lette iværksættelsen af denne forordning bør der fastsættes en fremgangsmåde, ved hvilken der i en forvaltningskomité indføres et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen;

den fælles markedsordning for vin bør på passende måde og i lige høj grad tage hensyn til de i traktatens artikel 39 og 110 nævnte mål;

visse af de udgifter, som medlemsstaterne pådrager sig som følge af forpligtelserne i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, påhviler Fællesskabet i henhold til artikel 2 og 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3769/85 [2] —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den fælles markedsordning for vin omfatter forskrifter for vinproduktionen og kontrol med udviklingen i vinproduktionskapaciteten, forskrifter vedrørende ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, en prisordning og forskrifter for intervention og andre markedssanerende foranstaltninger, en ordning for samhandelen med tredjelande samt forskrifter vedrørende omsætning og overgang til frit forbrug.

---

[1] EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
[2] EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 17.

2. Den fælles markedsordning gælder for følgende produkter:

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
a) 20.07 A I B I a) 1 B I b) 1	Druesaft (herunder druemost), ugæret, også tilsat sukker, men ikke tilsat alkohol
b) 22.04	Druemost i gæring samt druemost, hvis gæring er standset på anden måde end ved tilsætning af alkohol
22.05	Vin af friske druer; druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol
c) 08.04 A II	Friske druer, ikke til spisebrug
22.10 A	Vineddike
d) 22.07 A	»Piquettevin«
23.05 A	Vinbærme
23.06 A I	Presserester fra vindruer

3. Artikel 15 til 26, 35, 37, 39, 40, 48, 65 og 66 finder ikke anvendelse på druesaft og koncentreret druesaft. Det samme er tilfældet for druemost og koncentreret druemost, såfremt den er bestemt til fremstilling af druesaft.

4. I bilagene defineres følgende:

a) i bilag I defineres:

— friske druer, druemost, druemost i gæring af tørrede druer, druesaft, koncentreret druesaft, vin, ung ikke-færdiggæret vin, vineddike, vinbærme, presserester fra vindruer, piquettevin samt vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, og

— med hensyn til produkter med oprindelse i Fællesskabet, druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, koncentreret druemost, koncentreret rektificeret druemost, vin egnet til fremstilling af bordvin, bordvin, hedvin, mousserende vin, mousserende vin tilsat kulsyre, perlevin samt perlevin tilsat kulsyre,

b) i bilag II defineres alkoholindhold,

c) i bilag III defineres bordvinstyperne,

d) i bilag IV afgrænses vinavlszonerne,

e) i bilag V defineres visse udtryk vedrørende udviklingen af vinproduktionskapaciteten,

f) i bilag VI er anført fortegnelsen over tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder,

g) i bilag VII fastsættes de faste satser for indhold af tilsat sukker og af naturligt sukker i druesaft.

Definitionerne på de i litra a), andet led, omhandlede produkter med oprindelse i tredjelande bortset fra bordvin og vin egnet til fremstilling af bordvin samt eventuel ændring af definitionen på koncentreret rektificeret druemost som omhandlet i bilag I, nr. 7, fastsættes på forslag af Kommissionen af Rådet med kvalificeret flertal.

5. Kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder (kvbd) er de vine, der defineres i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 823/87 af 16. marts 1987 om fastlæggelse af særlige regler for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder [1].

6. Produktionsåret for de i stk. 2 omhandlede produkter, i det følgende benævnt »produktionsåret«, begynder den 1. september hvert år og slutter den 31. august det følgende år.

AFSNIT I

Forskrifter for vinproduktionen og kontrol med udviklingen i vinproduktionskapaciteten

Artikel 2

1. Medlemsstaterne følger ved årlige undersøgelser udviklingen i arealerne til produktion af vegetativt vinstokformeringsmateriale.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

[1] Se side 59 i denne Tidende.

Artikel 3

1. Hvert år anmelder:

a) producenterne af druer til vinfremstilling samt most- og vinproducenterne de producerede mængder fra den seneste høst,

b) most- og vinproducenterne samt de handlende, bortset fra detailhandlere, deres lagre af most og vin, uanset om de stammer fra indeværende eller tidligere års høst. Most og vin, der er indført fra tredjelande, skal specificeres.

2. Hvis udviklingen af den fælles vinpolitik ikke kræver, at anmeldelse af lagrene indgives inden høsten på et tidspunkt, der skal fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 83, indgives høst- og lageranmeldelserne samtidig i hver medlemsstat senest den 31. december.

3. Denne bestemmelse udelukker ikke, at medlemsstater opretholder to forskellige tidspunkter for henholdsvis høstanmeldelser og lageranmeldelser, hvis Fællesskabet via en opdatering alligevel kan anvende de indsamlede oplysninger.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 4

1. Overstiger en medlemsstats årsproduktion af vin 25 000 hl, foretager denne medlemsstat i de i artikel 5 omhandlede tilfælde på grundlag af arealernes naturlige egnethed til vindyrkning en klassificering af de arealer, der er bestemt til vinproduktion og af de arealer, for hvilke der er indgivet en hensigtserklæring vedrørende plantning af vinstokke til brug for vinproduktion i henhold til artikel 8.

2. Den i stk. 1 omhandlede klassificering foretages i tre kategorier som en opdeling af arealerne, jf. stk. 4.

3. Ved det i stk. 4 omhandlede alkoholindhold udtrykt i volumen forstås det alkoholindhold udtrykt i volumen, der opnås i et gennemsnitsår under traditionelle produktionsbetingelser med hensyn til navnlig pasningen af vindyrkningsarealerne, udbyttet og vinstoksorterne.

4. For så vidt angår vinavlszone A og den tyske del af vinavlszone B:

a) omfatter kategori 1 de arealer, som medlemsstaterne har anerkendt eller måtte anerkende som egnede til fremstilling af kvbd,

b) omfatter kategori 2 ingen arealer,

c) omfatter kategori 3 alle andre arealer end de i litra a) nævnte.

For så vidt angår den franske del af vinavlszone B

a) omfatter kategori 1 de arealer,

i) som Frankrig har anerkendt eller måtte anerkende som egnede til fremstilling af kvbd, eller

ii) som ligger

— på bakker og skråninger eller

— på jord med ringe dybde, der er godt drænet og sammensat af mange grove bestanddele,

og som er egnede til fremstilling af vin med et gennemsnitligt naturligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol;

b) omfatter kategori 2 de arealer,

i) som ligger på bakker og skråninger eller på jord med ringe dybde, der opfylder de geologiske, pedologiske og topografiske betingelser for kategori 1, men hvor klimaforholdene ikke gør det muligt at nå en modningsgrad, der sikrer det i litra a) krævede gennemsnitlige naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen, eller

ii) som ikke er medtaget i litra a) eller litra c);

c) omfatter kategori 3 de arealer, som ligger

i) på nyere smelteflodslag, eller

ii) på dybtgrundede jorder med kun få grove bestanddele, eller

iii) på dalbunde.

For så vidt angår vinavlszone C I:

a) omfatter kategori 1 de arealer:

i) som medlemsstaterne har anerkendt eller måtte anerkende som egnede til fremstilling af kvbd, eller

ii) som ligger:

— på bakker og skråninger, eller

— på jord med ringe dybde, der er godt drænet eller sammensat af mange grove bestanddele,

og som er egnede til fremstilling af vin med et gennemsnitligt naturligt alkoholindhold på mindst 9,0 % vol;

b) omfatter kategori 2 de arealer:

i) som ligger på bakker og skråninger eller på jord med ringe dybde, der opfylder de geologiske, pedologiske og topografiske betingelser for kategori 1, men hvor klimaforholdene ikke gør det muligt at nå en modningsgrad, der sikrer det under litra a) krævede gennemsnitlige naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen, eller

ii) som ikke er medtaget i litra a) eller litra c);

c) omfatter kategori 3 de arealer:

i) som ligger:
— på nyere smelteflodslag, eller
— på dybtgrundede jorder med kun få grove bestanddele, eller
— på dalbunde, eller

ii) som er klart uegnede til vindyrkning navnlig på grund af ugunstige pedologiske forhold, uhensigtsmæssige skrænter, for høj fugtighed, ugunstig beliggenhed i forhold til solen, for stor højde, ugunstigt mikroklima, eller

iii) som med andre afgrøder end vin er egnede til at give tilstrækkelig høst med gode afsætningsmuligheder.

For så vidt angår vinavlszone C II og vinavlszoner C III a) og C III b)

a) omfatter kategori 1 de arealer:

i) som medlemsstaterne har anerkendt eller måtte anerkende som egnede til fremstilling at kvbd, eller

ii) som ligger:
— på bakker og skråninger, eller
— på fladt land og/eller højsletter på et urlag af kalkklipper, mergel eller sand eller på et moræne-, istids- eller vulkanlag eller på et smelteflodslag med grov sammensætning,

og som er egnede til fremstilling af vin med et gennemsnitligt naturligt alkoholindhold på mindst 10 % vol i vinavlszone C III og 9,5 % vol i vinavlszone C II;

b) omfatter kategori 2 de arealer:

i) som ligger på fladt land af nyere smelteflodslag og med dybgrundede og frugtbare jorder, der hovedsagelig består af ler eller aflejringer, eller

ii) som opfylder de geologiske, pedologiske og topografiske betingelser for kategori 1, men hvor klimaforholdene ikke gør det muligt at nå en modningsgrad, der sikrer det i litra a) krævede gennemsnitlige naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen;

c) omfatter kategori 3 de arealer:

i) som er klart uegnede til vindyrkning, navnlig på grund af ugunstige pedologiske forhold, uhensigtsmæssige skrænter, for høj fugtighed, ugunstig beliggenhed i forhold til solen, for stor højde, ugunstigt mikroklima, eller

ii) som ligger på fladt land eller i dalbunde, og som med andre afgrøder end vin er egnede til at give tilstrækkelig høst med gode afsætningsmuligheder.

5. Alle arealer i områder, der ikke hører under en vinavlszone, optages i kategori 3.

6. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelig regler for anvendelse af denne artikel.

Artikel 5

1. Ansøger en vinavler

— om tilladelse i henhold til fællesskabsbestemmelserne til nyplantning, jf. bilag V, på vindyrkningsarealer, eller

— om ydelse af nedlæggelsespræmie som omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 456/80 [1] eller (EØF) nr. 777/85 [2], eller

— om udnyttelse af omstruktureringsforanstaltningerne under den fælles foranstaltning, der er omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 458/80 [3],

foretager medlemsstatens kompetente myndigheder om nødvendigt en klassificering af de pågældende arealer, inden de tager stilling til ansøgningen.

2. Drejer det sig om kollektive foranstaltninger, hvorved en eller flere af bestemmelserne i stk. 1 ønskes benyttet, foretager medlemsstatens kompetente myndigheder om nødvendigt og på de samme betingelser en klassificering af de arealer, der er omfattet af disse foranstaltninger.

3. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for anvendelse af denne artikel.

Artikel 6

1. Enhver nyplantning af vinstokke er forbudt indtil den 31. august 1990.

Medlemsstaterne kan dog meddele tilladelse til nyplantninger på arealer bestemt til fremstilling af kvbd, for hvilke Kommissionen anerkender, at produktionen på grund af sine kvalitative egenskaber langtfra er tilstrækkelig til at dække efterspørgslen.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne meddele tilladelse til nyplantninger for så vidt angår:

— arealer bestemt til dyrkning af moderpodestammer,

— arealer bestemt til nyplantning i forbindelse med jordfordeling eller ekspropriation, der af hensyn til almenvellet er vedtaget i medfør af gældende national lovgivning,

(1) EFT nr. L 57 af 29. 2. 1980, s. 16.
(2) EFT nr. L 88 af 28. 3. 1985, s. 8.
(3) EFT nr. L 57 af 29. 2. 1980, s. 27.

— arealer bestemt til nyplantning, som skal foretages i henhold til udviklingsplaner for bedrifterne på de i Rådets direktiv 72/159/EØF [1] fastlagte vilkår, i de medlemsstater, hvor produktionen af kvbd i produktionsårene 1975/1976, 1976/1977 og 1977/1978 har udgjort mindre end 60 % af den samlede vinproduktion,

— arealer bestemt til vindyrkningsforsøg.

3. Druer af vinstoksorter, der er plantet i strid med fællesskabsbestemmelser eller nationale bestemmelser vedrørende nyplantning, jf. bilag V, må ikke anvendes til fremstilling af bordvin. Produkter, der er fremstillet af sådanne druer, må kun afsættes til destillation. Af disse produkter må der dog kun fremstilles alkohol med et virkeligt alkoholindhold på højst 80 % vol.

4. Den i stk. 1, andet afsnit, omhandlede anerkendelse gives på anmodning af en medlemsstat efter fremgangsmåden i artikel 83.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter samme fremgangsmåde.

Artikel 7

1. Genbeplantning med vinstokke er kun tilladt, når en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af personer har:

— en genbeplantningsret i henhold til bilag V, eller

— en genbeplantningsret, der er erhvervet i medfør af tidligere national lovgivning.

Som midlertidig foranstaltning kan producenterne i de medlemsstater, hvor den nationale lovgivning pr. 27. maj 1976 ikke hjemlede ret til genbeplantning, og som siden denne dato har foretaget en rydning, der er behørigt påvist og attesteret af den pågældende medlemsstat, opnå tilladelse til inden den 27. maj 1984 at beplante et areal, der i ren kultur svarer til det ryddede areal, med vinstokke på de i denne forordning fastsatte vilkår.

2. Den i stk. 1 omhandlede genbeplantningsret:

— kan udøves inden for samme bedrift; medlemsstaterne kan dog fastsætte, at denne ret kun kan udøves på arealer, hvor der har fundet rydning sted,

— kan kun overføres helt eller delvis, hvis en del af den pågældende bedrift overgår til en anden bedrift; i så fald kan retten udøves inden for sidstnævnte bedrift på de overførte arealer.

Genbeplantningsretten kan dog helt eller delvis på betingelser, som fastsættes af den pågældende medlemsstat, overføres til arealer bestemt til fremstilling af kvbd på en anden bedrift.

3. I alle tilfælde, hvor genbeplantningsretten ikke udøves på det areal, hvor rydning har fundet sted, kan der, når det drejer sig om arealer, der omfattes af klassificeringen i artikel 4 og 5, kun foretages genbeplantning på et areal, som er klassificeret i samme kategori som det, hvor rydning har fundet sted, eller i en højere kategori.

4. Druer af vinstoksorter, der er plantet i strid med fællesskabsbestemmelser eller nationale bestemmelser vedrørende genbeplantning, jf. bilag V, må ikke anvendes til fremstilling af bordvin. Produkter, der er fremstillet af sådanne druer, må kun afsættes til destillation. Af disse produkter må der dog kun fremstilles alkohol med et virkeligt alkoholindhold på højst 80 % vol.

5. Inden den 1. januar 1986 fastsætter Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de bestemmelser vedrørende begrænsningerne i udøvelsen af retten til genbeplantning, som er nødvendige for at tilpasse vinproduktionskapaciteten til markedets behov.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 8

1. Fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af personer, der har til hensigt at foretage nyplantning af vinstokke som omhandlet i artikel 6 eller artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, skal ansøge skriftligt om tilladelse hertil hos de af medlemsstaterne udpegede instanser inden et tidspunkt, der fastsættes af disse instanser.

2. For at gøre det muligt for de kompentente instanser at tilrettelægge kontrollen kan medlemsstaterne fastsætte, at fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, der agter at foretage rydning af, genbeplantning med eller tilladt nyplantning af vinstokke, skriftligt skal underrette de kompetente instanser herom inden for en frist, der fastsættes af nævnte instanser.

Fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, der har foretaget rydning af, genbeplantning med eller nyplantning af vinstokke, giver den kompetente instans i den medlemsstat, på hvis område foranstaltningen har fundet sted, skriftlig underretning herom inden for en frist, der fastsættes af nævnte instans.

[1] EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 1.

3. Nyplantning af vinstokke, hvortil der er givet tilladelse, kan foretages indtil slutningen af det andet produktionsår efter det produktionsår, hvor tilladelsen er givet.

Artikel 9

1. Hvert år inden den 1. september fremsender medlemsstaterne, især under hensyn til

— de i artikel 8, stk. 2, andet afsnit, omhandlede oplysninger, og

— de statistiske undersøgelser vedrørende vindyrkningsarealer i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 357/79 (1),

en meddelelse til Kommissionen om udviklingen i vinproduktionskapaciteten, herunder en oversigt over vindyrkningsarealerne på deres områder.

Denne oversigt:

a) udarbejdes for følgende geografiske enheder:
   — i Tyskland: de i henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 823/87 fastsatte vindyrkningsområder,
   — i Frankrig: departementerne,
   — i Italien: provinserne,
   — i Grækenland: nomoi,
   — i Spanien: provinserne og regionerne,
   — i Portugal: regionerne,
   — i andre berørte medlemsstater: hele det nationale område;

b) underopdeles i henhold til artikel 2, stk. 2, litra B, i forordning (EØF) nr. 357/79.

2. Hvert år inden den 1. december forelægger Kommissionen under hensyn til de i stk. 1 omhandlede meddelelser fra medlemsstaterne Rådet en beretning om udviklingen i vinproduktionskapaciteten.

I denne beretning fastslås forholdet mellem produktionskapacitet og anvendelse, og den forventede udvikling i dette forhold vurderes.

På grundlag af beretningen kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal uanset artikel 6 beslutte, at medlemsstaterne kan meddele tilladelse til nyplantning for arealer bestemt til fremstilling af bordvin og klassificeret i kategori 1, hvis udviklingen på markedet for bordvin berettiger hertil. Samtidig og efter samme fremgangsmåde fastsætter Rådet betingelserne for, at sådanne tilladelser kan meddeles.

(1) EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 124.

Artikel 10

Inden den 1. oktober 1986 fastsætter Rådet efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, de nødvendige foranstaltninger for at sikre ligevægt mellem vinproduktionskapaciteten og markedets behov, især under hensyn til i hvor høj grad de forskellige arealer på grundlag af klassificeringen efter artikel 4 egner sig til vinavl, samt til, hvilke økonomisk bæredygtige alternative landbrugsafgrøder, der kan dyrkes på disse arealer.

Artikel 11

1. Artikel 6 til 9 finder kun anvendelse i de medlemsstater, hvor vinproduktionen overstiger 25 000 hl pr. produktionsår.

2. Bestemmelserne i dette afsnit er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan:

— vedtage strengere nationale regler vedrørende nyplantning eller genbeplantning med vinstokke,

— foreskrive, at de i dette afsnit omhandlede ansøgninger eller oplysninger skal suppleres med andre angivelser, der måtte være nødvendige for at overvåge udviklingen i vinproduktionskapaciteten.

Artikel 12

Uanset artikel 6, stk. 1, og artikel 8, stk. 3, kan nyplantningsrettigheder på arealer bestemt til fremstilling af kvbd, som er erhvervet pr. 1. maj 1984 i De Ti og pr. 31. december 1985 i Spanien, udøves:

— frit indtil den 31. august 1984 og i Spanien indtil den 31. august 1986,

— fra den 1. september 1984 og i Spanien fra den 1. september 1986 med forbehold af en bekræftelse fra den pågældende medlemsstat. Denne bekræftelse kan kun gælde kvbd, for hvilke Kommissionen har meddelt tilladelse efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 13

1. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for klassificering af vinstoksorter.

Disse regler skal navnlig foreskrive:

— klassificering i anbefalede, godkendte og midlertidigt godkendte vinstoksorter efter administrative enheder eller dele heraf,

— mulighed for en medlemsstat for at fravige bestemmelserne i stk. 2 med henblik på at undersøge en vinstoksorts dyrkningsegnethed, på videnskabelig forskning, udvælgelses- og krydsningsarbejde samt produktion af vegetativt formeringsmateriale af vinstokke til udførsel.

2. Med forbehold af mere restriktive fællesskabsbestemmelser kan alene anbefalede og godkendte vinstoksorter nyplantes, genplantes og podes i Fællesskabet.

3. Dyrkning af arealer tilplantet med vinstoksorter, der

a) pr. 31. december 1976 hører til midlertidigt godkendte vinstoksorter, skal ophøre:
   — inden den 31. december 1979, når det drejer sig om sorter fremkommet ved artskrydsning (direkte producerende hybrider),
   — inden den 31. december 1983, når det drejer sig om andre sorter.

   Ovennævnte datoer ændres for Grækenlands vedkommende til den 31. december 1984 og for Spaniens vedkommende til henholdsvis den 31. december 1990 og til den 31. december 1992;

b) er klassificeret som midlertidigt godkendte efter den 31. december 1976, skal ophøre senest 25 år efter det tidspunkt, hvor denne vinstoksort er klassificeret som sådan.

Dyrkning af vinstoksorter, der ikke er nævnt i klassificeringen, er forbudt.

4. Medmindre Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal træffer anden bestemmelse, må

— friske druer,

— druemost,

— druemost i gæring,

— ung ikke-færdiggæret vin, og

— vine

fra vinstoksorter, som ikke er nævnt i klassificeringen, udelukkende afsættes til produktion af vineddike eller til destillation. Disse produkter kan dog anvendes til vindyrkerens eget forbrug.

5. Klassificeringen af vinstoksorterne og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 14

Det er forbudt at yde nogen form for national støtte til plantning på arealer bestemt til fremstilling af bordvin, der er klassificeret i kategori 3.

AFSNIT II

Forskrifter vedrørende ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder

Artikel 15

1. For så vidt angår de under nr. 1 til 7, 10 til 13 og 15 i bilag I definerede produkter samt koncentreret druemost, koncentreret rektificeret druemost og mousserende vin som defineret i medfør af artikel 1, stk. 4, andet afsnit, er alene de ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder tilladt, der omhandles i dette afsnit, i bilag VI og i andre fællesskabsbestemmelser angående vinsektoren.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne med hensyn til de bilag VI omhandlede ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder indføre strengere bestemmelser for at sikre, at kvbd og bordvin, der er betegnet i henhold til artikel 72, stk. 2, og fremstillet på deres eget område, bevarer de egenskaber, der i særlig grad kendetegner disse produkter.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de bestemmelser, de indfører i medfør af første afsnit.

Kommissionen træffer de fornødne foranstaltninger for at bringe disse bestemmelser til de øvrige medlemsstaters kendskab.

3. De nærmere angivelser for renhed og ensartethed af de ønologiske stoffer, der er omhandlet i bilag VI, er de angivelser, som fastsættes ved den på området gældende fællesskabsret eller, i mangel heraf, de angivelser, som er i overensstemmelse med den nationale lovgivning.

4. Med forbehold af undtagelser, der på forslag af Kommissionen fastsættes af Rådet med kvalificeret flertal, er det forbudt at tilsætte vand til de i artikel 1 omhandlede produkter. Dog er opløsning i vand af visse ønologiske stoffer tilladt, når det er nødvendigt for disses anvendelse.

5. Rådet kan på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal for så vidt angår de i stk. 1 omhandlede produkter indskrænke eller forbyde anvendelse af de ønologiske frem-

gangsmåder eller behandlingsmetoder, der omhandles i bilag VI.

6. Efter fremgangsmåden i artikel 83 fastsættes:

— de nærmere regler, hvorefter visse ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, der finder anvendelse i tredjelande, kan sidestilles med dem, der omhandles i bilag VI,

— de vilkår, på hvilke medlemsstaterne for de vine, der fremstilles på deres område, kan tillade, at der indtil en nærmere fastsat dato tilsættes æblesyre,

— de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 16

1. De i artikel 15, stk. 1, omhandlede fremgangsmåder og behandlingsmetoder må alene anvendes for at opnå en tilfredsstillende vinfremstilling eller en god konservering af de pågældende produkter; navnlig er det ikke tilladt at blande eller sammenstikke

— bordvine med hinanden, eller

— vine, der er egnet til fremstilling af bordvine, med hinanden eller med bordvine, eller

— kvbd med hinanden, eller

— importerede vine med hinanden,

såfremt en af komponenterne ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning eller med de bestemmelser, der er fastsat i medfør af denne.

2. Medmindre Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal fatsætter en undtagelsesordning, kan blanding af friske druer, druemost, druemost i gæring eller ung ikke-færdiggæret vin — såfremt et af disse produkter ikke har alle de foreskrevne egenskaber, som kræves til fremstilling af vin, som er egnet til fremstilling af bordvin, eller af bordvin — med produkter, af hvilke sådan vin kan fremstilles, eller med bordvin, hverken resultere i en til fremstilling af bordvin egnet vin eller i en bordvin.

3. Ved sammenstikning anses, med forbehold af bestemmelserne i nedenstående stykker, som bordvin alene sådanne produkter, der fremstilles ved sammenstikning af bordvine indbyrdes og af bordvine med vine egnede til fremstilling af bordvin, hvis de pågældende egnede vines naturlige totale alkoholindhold ikke overstiger 17 % vol.

4. Med forbehold af artikel 67, stk. 5, kan der ved sammenstikning af en til fremstilling af bordvin egnet vin med

a) en bordvin kun fremstilles en bordvin, hvis den pågældende proces finder sted i den vinavlszone, i hvilken den til fremstilling af bordvin egnede vin er blevet produceret;

b) en anden til fremstilling af bordvin egnet vin kun fremstilles en bordvin, hvis

— denne anden til fremstilling af bordvin egnede vin er produceret i samme vinavlszone, og

— denne proces finder sted i samme vinavlszone.

5. En bordvin kan ikke fremstilles ved sammenstikning af en vin egnet til fremstilling af hvid bordvin eller af en hvid bordvin med en vin egnet til fremstilling af rød bordvin eller med en rød bordvin.

Denne bestemmelse udelukker dog ikke, at vin egnet til fremstilling af hvid bordvin eller hvid bordvin i visse tilfælde, der senere skal fastlægges, sammenstikkes med vin egnet til fremstilling af rød bordvin eller med rød bordvin, hvis det fremstillede produkt udviser en rød bordvins kendetegn.

6. Det er forbudt at sammenstikke druemost eller bordvin, som har været genstand for den ønologiske fremgangsmåde, der er omhandlet i bilag VI, nr. 1, litra n), med en druemost eller vin, som ikke har været genstand for denne ønologiske fremgangsmåde.

7. Sammenstikning af en vin med oprindelse i et tredjeland med en vin fra Fællesskabet samt indbyrdes sammenstikning af vine, der har oprindelse i tredjelande, og som befinder sig på Fællesskabets geografiske område, er forbudt, medmindre Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal fastsætter en undtagelsesbestemmelse.

Dog er de i første afsnit omhandlede sammenstikninger tilladt i frizoner, hvis de vine, der herved fremkommer, er bestemt til forsendelse til et tredjeland.

Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal gennemførelsesbestemmelserne til andet afsnit, navnlig bestemmelser, der vedrører betegnelsen for den pågældende vin, og bestemmelser, der gør det muligt at undgå enhver forveksling med en fællesskabsvin.

8. Konstateres det i bestemte vindyrkningsområder inden for Fællesskabet, at der på grund af anvendelsen af bestemmelserne i stk. 3 til 7 opstår vanskeligheder, kan de pågældende medlemsstater rette henvendelse til Kommissionen, der træffer alle egnede foranstaltninger, som dog ikke må føre til en indskrænkning af bestemmelserne i denne artikel om sammenstikning.

9. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig bestemmelserne om anvendelse af vine egnet til fremstilling af bordvin, fastsættes om nødvendigt efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne kan tillade anvendelsen af kobbersulfat som anført i bilag VI, nr. 3, litra w), til at fjerne

smags- eller lugtefejl ved vinen i de produktionsområder, hvor kobbersulfat ikke har været anvendt ved behandlingen af vinstokkene.

2. Med hensyn til de i bilag VI, nr. 3, litra p), omhandlede behandlingsmetoder, kan medlemsstaterne for alle de rødvine, der produceres på deres område, bestemme, at der i stedet for kaliumferrocyanid kan anvendes calciumphytat.

Den i bilag VI, nr. 3, litra t), omhandlede anvendelse af natriumalginat med henblik på fremstilling af visse mousserende vine tillades indtil den 31. august 1990.

3. Den i bilag VI, nr. 1, litra m), og nr. 3, litra l), omhandlede anvendelse af calciumtartrat eller vinsyre til afsyring er tilladt indtil den 31. august 1990, men for så vidt angår vinsyre udelukkende for produkter, som hidrører:

— fra vinstoksorter, der giver relativt syrlige druer,

og

— fra druer høstet i visse endnu ikke nærmere fastlagte vindyrkningsområder i den nordlige del af vinavlszone A.

Den i bilag VI, nr. 1, litra n), nævnte anvendelse af aleppofyrharpiks er kun tilladt med henblik på at opnå en «retsina-bordvin«. Denne ønologiske fremgangsmåde må kun anvendes:

— på Grækenlands geografiske område,

— i forbindelse med most af druer, for hvilke sorterne, dyrkningsområdet og vinfremstillingsområdet er fastlagt ved de den 31. december 1980 gældende græske bestemmelser,

— ved tilsætning af en harpiksmængde på 1 000 g eller derunder pr. hl anvendt produkt,

— før gæringen eller, såfremt det virkelige alkoholindhold ikke overstiger en tredjedel af det totale alkoholindhold, under gæringen.

Har Grækenland til hensigt at ændre de i andet afsnit, andet led, omhandlede bestemmelser efter den 31. december 1980, underretter det Kommissionen herom. Der kan i så tilfælde træffes bestemmelse om at ændre denne dato efter den i artikel 83 omhandlede fremgangsmåde.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes om nødvendigt efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 18

1. Gør vejrforholdene i visse vinavlszoner inden for Fællesskabet det nødvendigt, kan de pågældende medlemsstater tillade en forhøjelse af det (virkelige eller potentielle) naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen i friske druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke-færdiggæret vin, i det omfang disse produkter er produceret af de i artikel 69 omhandlede vinstoksorter, samt i vin egnet til fremstilling af bordvin og i bordwin.

Det naturlige alkoholindhold kan alene forhøjes i de i første afsnit omhandlede produkter, når disses naturlige minimumsalkoholindhold i

— vinavlszone A er 5 % vol,

— vinavlszone B er 6 % vol,

— vinavlszone C Ia er 7,5 % vol,

— vinavlszone C Ib er 8 % vol,

— vinavlszone C II er 8,5 % vol,

— vinavlszone C III er 9 % vol.

Forhøjelsen af det naturlige minimumsalkoholindhold finder sted i overensstemmelse med de ønologiske fremgangsmåder, der er nævnt i artikel 19, og kan ikke overskride følgende grænseværdier:

— vinavlszone A: 3,5 % vol,

— vinavlszone B: 2,5 % vol,

— vinavlszone C: 2 % vol.

2. I år med usædvanlig ugunstige vejrforhold kan det i stk. 1, tredje afsnit, nævnte alkoholindhold udtrykt i volumen forhøjes til følgende grænseværdier:

— vinavlszone A: 4,5 %,

— vinavlszone B: 3,5 %.

3. De i denne artikel nævnte vinavlszoner er anført i bilag IV.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig beslutningerne om tilladelse til de i stk. 2 fastsatte forhøjelser af alkoholindholdet, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 19

1. Den i artikel 18 nævnte forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen må kun foretages således:

a) for friske druer, druemost i gæring eller ung ikke-færdiggæret vin, ved tilsætning af saccharose, koncentreret druemost eller koncentreret rektificeret druemost,

b) for druemost, ved tilsætning af saccharose, koncentreret druemost, koncentreret rektificeret druemost eller ved delvis koncentrering,

c) for vin egnet til fremstilling af bordvin og for bordvin, ved delvis koncentrering ved afkøling.

2. Anvendelsen af en af de i stk. 1 nævnte processer udelukker anvendelsen af de øvrige.

3. Den i stk. 1, litra a) og b), nævnte tilsætning af saccharose må kun foretages ved chaptalisering og udelukkende i de vindyrkningsområder, i hvilke den gennemføres traditionelt eller undtagelsesvis i overensstemmelse med de pr. 8. maj 1970 gældende regler.

4. Tilsætning af koncentreret druemost eller koncentreret rektificeret druemost må ikke have til følge, at det oprindelige volumen af friske persede druer, af druemost, af druemost i gæring eller af ung ikke-færdiggæret vin forøges med mere end 11 % i vinavlszone A, 8 % i vinavlszone B og 6,5 % i vinavlszone C.

Anvendes artikel 18, stk. 2, forhøjes grænseværdierne for volumenforøgelsen til 15 % i vinavlszone A og til 11 % i vinavlszone B.

5. Koncentrering må ikke medføre nogen formindskelse af det oprindelige volumen med mere end 20 % og i intet tilfælde forhøje det naturlige alkoholindhold med mere end 2 % vol i druemost, i vin egnet til fremstilling af bordvin eller i bordvin der har undergået den nævnte proces.

6. I intet tilfælde må de nævnte processer bevirke en forhøjelse af det totale alkoholindhold i friske druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke-færdiggæret vin, vin egnet til fremstilling af bordvin eller i bordvin, der har undergået de nævnte processer, til mere end 11,5 % vol i vinavlszone A, 12 % vol i vinavlszone B, 12,5 % vol i vinavlszonerne C Ia og C Ib, 13 % vol i vinavlszone C II og 13,5 % vol i vinavlszone C III.

For så vidt angår rødvin må det totale alkoholindhold i de i første afsnit nævnte produkter dog forhøjes til 12 % vol i vinavlszone A og til 12,5 % vol i vinavlszone B.

7. Vin egnet til fremstilling af bordvin samt bordvin må ikke koncentreres, hvis de til deres fremstilling anvendte produkter har været undergivet en af de i stk. 1, litra a) og b), nævnte processer.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 20

1. Kommissionen iværksætter en indgående undersøgelse af mulighederne for at anvende koncentreret druemost, rektificeret eller ikke, samt af sukker til tilsætning. Denne undersøgelse skal navnlig omfatte de ønologiske aspekter af de forskellige tilladte metoder, de økonomiske aspekter i forbindelse med anvendelse af saccharose eller koncentreret druemost, rektificeret eller ikke, samt metoderne til kontrol med disse anvendelser.

2. I 1990 forelægger Kommissionen Rådet en rapport, hvori der gøres rede for resultaterne af den i stk. 1 omhandlede undersøgelse, samt i givet fald egnede forslag. Rådet afgiver herefter udtalelse om de foranstaltninger, der skal træffes med hensyn til forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen for de i artikel 18, stk. 1, omhandlede produkter.

3. Gennemførelsen af den i stk. 1 omhandlede foranstaltning finansieres af Fællesskabet. Bevillingen hertil fastsættes som led i budgetproceduren. Omkostningerne anslås til 2 mio ECU.

Artikel 21

1. For så vidt angår friske druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke-færdiggæret vin og vin kan der:

— i vinavlszone A, B, C Ia og C Ib ske delvis afsyring,

— i vinavlszone C II og C IIIa ske tilsætning af syre og afsyring, jf. dog stk. 3,

— i vinavlszone C IIIb ske tilsætning af syre.

Tilsætning af syre til andre produkter end den i første afsnit omhandlede vin må kun gennemføres indtil en maksimumsmængde af 1,50 g/l udtrykt i vinsyre eller 20 milliækvivalenter/l.

Tilsætning af syre til vin må kun gennemføres indtil en maksimumsmængde af 2,50 g/l udtrykt i vinsyre eller 33,3 milliækvivalenter/l.

Afsyring af vin må kun gennemføres indtil en maksimumsmængde af 1 g/l udtrykt i vinsyre eller 13,3 milliækvivalenter/l.

Endvidere kan den til koncentrering bestemte druemost delvis afsyres.

2. I år med usædvanlige vejrforhold kan medlemsstaterne give tilladelse til tilsætning af syre til de i stk. 1 omhandlede produkter i vinavlzone C Ia og C Ib på de i stk. 1 for zone C II og C III nævnte betingelser.

3. Tilsætning af syre og anden tilsætning samt tilsætning af syre til og afsyring af et og samme produkt udelukker hinanden, medmindre der træffes undtagelsesbestemmelser, som skal afgøres i hvert enkelt tilfælde.

4. De i stk. 3 omhandlede undtagelser og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 22

1. Sødning af bordvine i tilfælde, hvor

a) friske druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke-færdiggæret vin, vin egnet til fremstilling af bordvin eller bordvin har undergået en af de i artikel 19, stk. 1, nævnte processer, er kun tilladt med druemost, der højst har samme totale alkoholindhold udtrykt i volumen som den pågældende bordvin;

b) de under litra a) nævnte produkter ikke har undergået en af de i artikel 19, stk. 1, nævnte processer, er kun tilladt med koncentreret druemost, koncentreret rektificeret druemost eller druemost på betingelse af, at den pågældende bordvins totale alkoholindhold ikke forhøjes med mere end 2 % vol.

2. Sødning af indførte vine til direkte konsum, der betegnes ved en geografisk betegnelse, er forbudt på Fællesskabets område.

Sødning af anden indført vin end den i første afsnit omhandlede er undergivet bestemmelser, der skal fastsættes nærmere.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 23

1. De i artikel 19 og 21 nævnte processer bortset fra tilsætning af syre til og afsyring af vin er kun tilladt, såfremt de gennemføres som én proces under forarbejdningen af friske druer, druemost, druemost i gæring eller ung ikke-færdiggæret vin til vin egnet til fremstilling af bordvin, til bordvin eller en anden i artikel 1, stk. 2, omhandlet drikkevare til direkte konsum bortset fra mousserende vin eller mousserende vin tilsat kulsyre i den vinavlszone, hvori de anvendte friske druer er høstet.

Det samme gælder koncentrering samt tilsætning af syre til og afsyring af vin, der er egnet til fremstilling af bordvin.

Koncentrering af bordvin skal finde sted i den vinavlszone, hvori de anvendte friske druer er høstet.

Tilsætning af syre til og afsyring af vin må kun finde sted i den vinfremstillingsvirksomhed og i den vinavlszone, hvor de druer, der er anvendt til fremstilling af den pågældende vin, er høstet.

2. Hver af de i stk. 1 nævnte processer skal anmeldes til de kompetente myndigheder. Det samme gælder med hensyn til de mængder saccharose, koncentreret druemost eller koncentreret rektificeret druemost, som fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne personer, herunder producenter, tappere, forarbejdningsvirksomheder samt forhandlere, der nærmere skal defineres, for udøvelsen af deres erhverv ligger inde med på samme tid og på samme sted som friske druer, druemost, druemost i gæring eller uaftappet vin. Anmeldelsen af disse mængder kan dog erstattes af en fortegnelse over indgang og forbrug.

Hver af de i artikel 21 nævnte processer skal indføres i de i artikel 71, stk. 1, omhandlede dokumenter, som ledsager de således behandlede produkter.

3. Medmindre der på grund af vejrforhold træffes undtagelsesbestemmelser, må nævnte processer kun anvendes:

— inden den 1. januar i vinavlszone C,

— inden den 16. marts i vinavlszone A og B,

og kun med hensyn til de produkter, der hidrører fra den vinhøst, der ligger umiddelbart forud for disse tidspunkter.

Koncentrering ved afkøling samt tilsætning af syre til og afsyring af vine kan dog foretages hele året.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig undtagelserne til den i stk. 2, første afsnit, omhandlede pligt samt fravigelserne af de i stk. 3, første afsnit, fastsatte tidspunkter, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 24

De bestemmelser i artikel 18, 19 og 21 til 23, der finder anvendelse for produkter høstet i de områder i Fællesskabet, som ikke er omfattet af de i bilag IV nævnte vinavlszoner, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 25

1. Tilsætning af alkohol til de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter er forbudt, bortset fra de under nr. 5, 14 og 23 i bilag I nævnte produkter.

2. Rådet træffer på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal afgørelse om undtagelser fra bestemmelserne i stk. 1, navnlig for så vidt angår særlige anvendelsesformål eller produkter til udførsel.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 26

1. Den enkelte medlemsstat kan i forsøgsøjemed for et tidsrum på højst tre år tillade anvendelse af visse ønologi-

ske fremgangsmåder eller behandlingsmetoder, der ikke er angivet i denne forordning, forudsat at:

— de mængder, der gøres til genstand for disse fremgangsmåder eller behandlingsmetoder, højst andrager 50 000 hl pr. år og pr. forsøg,

— de derved fremstillede produkter ikke sendes uden for den medlemsstat, på hvis område forsøget er foretaget.

2. Inden udløbet af det i stk. 1 omhandlede tidsrum forelægger den pågældende medlemsstat Kommissionen en meddelelse om det forsøg, hvortil der er givet tilladelse. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om resultatet af dette forsøg. Den pågældende medlemsstat kan i givet fald og afhængigt af dette resultat forelægge Kommissionen en anmodning om videreførelse af det nævnte forsøg for et nyt tidsrum af højst tre år, eventuelt med en større mængde end ved det første forsøg. Til støtte for sin anmodning fremlægger den pågældende medlemsstat passende dokumentation.

3. Kommissionen træffer afgørelse om den i stk. 2 omhandlede anmodning efter fremgangsmåden i artikel 83; den kan samtidig beslutte, at forsøget ligeledes kan finde sted i andre medlemsstater på samme betingelser.

4. Efter at have indsamlet alle oplysninger vedrørende det pågældende forsøg kan Kommissionen ved afslutningen af det i stk. 1 omhandlede tidsrum eller eventuelt det i stk. 2 omhandlede tidsrum forelægge Rådet et forslag om, at den ønologiske fremgangsmåde eller behandlingsmetode, som har været anvendt i det pågældende forsøg, tillades endeligt. Rådet træffer i så fald afgørelse med kvalificeret flertal.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes om nødvendigt efter fremgangsmåden i artikel 83.

AFSNIT III

Prisordning og forskrifter for intervention og andre markedssanerende foranstaltninger

Artikel 27

1. I bilag III er defineret de enkelte typer bordvin, der er repræsentative for produktionen inden for Fællesskabet.

Fortegnelserne over de i bilag III, nr. 1, litra c), og nr. 2, litra b) og c), nævnte vinstoksorter opstilles efter fremgangsmåden i artikel 83.

2. For hver af de i stk. 1 omhandlede typer bordvin fastsættes en orienteringspris for hvert produktionsår inden den 1. august.

3. Orienteringsprisen fastsættes på grundlag af gennemsnittet af de priser, der er konstateret for den pågældende vintype i de to produktionsår, der går forud for tidspunktet for fastsættelsen, samt på grundlag af prisudviklingen i det løbende produktionsår.

Disse priser registreres i produktionsleddet på de markeder i Fællesskabets vindyrkningsområder, på hvilke en væsentlig del af de pågældende områders produktion af bordvin afsættes.

4. Orienteringsprisen fastsættes i produktionsleddet og udtrykkes alt efter vintypen enten i ECU pr. % vol/hl eller i ECU pr. hl.

5. Orienteringspriserne og de vintyper, for hvilke de gælder, fastsættes efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2.

Artikel 28

I hvert produktionsår anvendes der en interventionsudløsende tærskelpris, i det følgende benævnt »udløsningsprisen«, for alle vintyper, for hvilke der fastsættes en orienteringspris. Denne pris er gyldig i samme led som orienteringsprisen. For hver type bordvin svarer den til 92 % af orienteringsprisen.

Artikel 29

Samtlige de i afsnit III omhandlede foranstaltninger hat til formål at sikre ligevægt på markedet for bordvin samt en garanteret minimumspris på markedet for de nævnte vine svarende til mindst 82 % af orienteringsprisen.

Den i stk. 1 omhandlede garanterede minimumspris sikres kun de producenter, der er underlagt de i artikel 47, stk. 1, omhandlede forpligtelser, hvis de har opfyldt disse forpligtelser i overensstemmelse med ovennævnte bestemmelse.

Artikel 30

1. For hver vintype, for hvilken der fastsættes en orienteringspris, fastlægger Kommissionen hver uge på grundlag af alle de oplysninger, den råder over, ved offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven,

a) en gennemsnitlig producentpris, i det følgende benævnt »gennemsnitspris«, for hvert repræsentativt marked for den pågældende type bordvin,

b) for bordvin af typerne R III, A II og A III en repræsentativ pris for Fællesskabet, i det følgende benævnt »repræsentativ pris«, som svarer til det vejede gennemsnit af samtlige fastsatte gennemsnitspriser,

c) for bordvin af typerne R I, R II og A I en repræsentativ pris for Fællesskabet, i det følgende benævnt »repræsentativ pris«, som svarer til det vejede gennemsnit af halvdelen af de fastsatte gennemsnitspriser; denne halvdel består af de laveste gennemsnitspriser. Hvis antallet af de gennemsnitspriser, der skal anvendes, ikke er helt, rundes det op til nærmeste hele antal.

Medfører anvendelsen af nævnte regler, at antallet af de gennemsnitspriser, som skal anvendes, bliver lavere end otte for bordvin af typen R I, lavere end syv for vin af typen R II og lavere end otte for vin af typen A I, anvendes henholdsvis de otte, syv og otte laveste priser. Er det samlede antal fastsatte gennemsnitspriser mindre end ovennævnte tal, bringes samtlige fastsatte gennemsnitspriser i anvendelse.

De under litra b) og c) nævnte vejede gennemsnit beregnes på grundlag af de mængder, som de anvendte gennemsnitspriser refererer til.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen enhver fornøden oplysning til fastsættelse af de i stk. 1 nævnte priser, og særlig de producentpriser, der for hver type bordvin er konstateret på de repræsentative markeder, samt de dertil hørende mængder.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig fortegnelsen over de repræsentative markeder og metoderne for prisregistreringen, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 31

1. Inden den 10. december hvert år udarbejdes en forhåndsopgørelse til fastlæggelse af de disponible mængder og vurdering af Fællesskabets behov, herunder den forventede ind- og udførsel fra og til tredjelande.

2. Forhåndsopgørelsen skal indeholde oplysninger om Fællesskabets disponible mængder og dets behov med hensyn til vin, hvoraf det fremgår, hvor stor en del henholdsvis bordvin og kvbd udgør.

3. For hvert produktionsår forelægger Kommissionen Rådet en endelig opgørelse over de disponible mængder i Fællesskabet og dettes forbrug i det foregående produktionsår.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 32

1. Der indføres en støtteordning for privat oplagring af

— bordvin,

— druemost, koncentreret druemost og rektificeret koncentreret druemost.

2. Det er en betingelse for ydelse af de i stk. 1 omhandlede former for støtte, at der i tidsrummet fra den 16. december til den påfølgende 15. februar efter nærmere fastsatte bestemmelser indgås en langfristet oplagringskontrakt med interventionsorganerne.

3. Langfristede oplagringskontrakter for bordvine indgås for en periode på ni måneder.

Langfristede kontrakter for druemost, koncentreret druemost og rektificeret koncentreret druemost indgås for en periode, der udløber førstfølgende 15. september efter indgåelsen.

4. Der kan indgås langfristede oplagringskontrakter, såfremt det for et produktionsår af forhåndsopgørelsen fremgår, at de disponible mængder bordvin ved produktionsårets begyndelse overstiger det normale behov for et produktionsår med mere end fire måneders forbrug.

Det kan bestemmes, at:

a) langfristede oplagringskontrakter for bordvin kun kan indgås for nærmere fastsatte typer bordvin,

b) druemost, der er omfattet af en langfristet oplagringskontrakt, helt eller delvis kan forarbejdes til koncentreret druemost eller til rektificeret koncentreret druemost i kontraktens gyldighedsperiode,

c) der ikke kan indgås langfristede oplagringskontrakter for druemost og koncentreret druemost bestemt til fremstilling af druesaft.

5. Adgang til at indgå langfristede oplagringskontrakter gives efter fremgangsmåden i artikel 83. Efter samme fremgangsmåde

a) ophæves adgangen til at indgå langfristede oplagringskontrakter, selv inden den 15. februar, såfremt udviklingen i markedssituationen og navnlig den hyppighed, hvormed kontrakterne indgås, berettiger hertil,

b) fastsættes de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 33

1. Så snart støtteforanstaltningerne til privat oplagring er udløst, indgår de af medlemsstaterne udpegede interventionsorganer med producenterne på disses begæring oplagringskontrakter vedrørende vin og most, der omfattes af disse foranstaltninger.

2. Indgåelsen af oplagringskontrakter afhænger af visse betingelser, især med hensyn til de pågældende produkters kvalitet.

3. Det kan for bordvin bestemmes, at oplagringskontrakter skal indeholde klausuler, hvorefter støtten kan indstilles for samtlige eller en del af de oplagrede mængder, og at producenternes tilsvarende forpligtelser ophører, når den repræsentative pris for den pågældende type bordvin i to på hinanden følgende uger svarer til orienteringsprisen eller overstiger denne.

4. Støtten til privat oplagring kan alene dække oplagringens tekniske omkostninger og renterne, der sættes til et fast beløb.

For koncentreret druemost kan der på støtten anvendes en koefficient svarende til koncentrationsgraden.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 34

1. Hvis der på grund af det forventede omfang af producenternes lagre ved udgangen af produktionsåret og på grund af udsigterne for næste høst er fare for, at der vil opstå vanskeligheder for oplagringen af den nye høst, kan der træffes afgørelse om at yde støtte til omlagring af bordvine, som omfattes af langfristede oplagringskontrakter.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1, og især den periode, hvor de finder anvendelse, støttebeløbet samt omlagringsbetingelserne fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 35

1. Fuldstændig udpresning af persede eller upersede druer og udpresning af vinbærme er forbudt. Det samme gælder fornyet gæring af presserester fra vindruer til andre formål end destillation.

Filtrering og centrifugering af vinbærme betragtes ikke som udpresning, hvis de fremstillede produkter er af sund og sædvanlig handelskvalitet, og hvis den således behandlede vinbærme ikke derved tørres.

Uanset første afsnit kan der på de græske og italienske øer, bortset fra Sicilien og Sardinien, i vinavlszoner C III i produktionsårene 1982/1983 til 1986/1987 tillades fuldstændig udpresning af persede eller upersede druer og udpresning af vinbærme. I så fald må samtlige produkter fremstillet ved udpresning af presserester og vinbærme udelukkende leveres til destillation.

2. Fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, der fremstiller vin, bortset fra de i stk. 4 omhandlede personer og sammenslutninger, skal levere samtlige biprodukter fra denne vinfremstilling og i givet fald vin fra egen produktion til destillation.

Alkoholindholdet i produkter, der leveres til destillation, skal mindst være lig med en nærmere bestemt procentdel af alkoholindholdet i den producerede vin. Dette alkoholindhold bestemmes på grundlag af et fast naturligt minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen, der fastsættes for hvert produktionsår i hver vinavlszone.

Den i andet afsnit omhandlede procentdel må ikke overstige:

— 8 %, når vinen er fremstillet direkte af druer,

— 3 %, når vinen er fremstillet af druemost, druemost i gæring eller ung ikke-færdiggæret vin.

Bestemmelserne i dette stykke kan fraviges for visse producentgrupper, der nærmere skal fastlægges, for visse produktionsområder samt for vin, der destilleres i henhold til artikel 36.

3. Fysiske og juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, bortset de i stk. 4 omhandlede personer og sammenslutninger, som ligger inde med biprodukter fra enhver anden forarbejdning af druer end vinfremstilling, skal levere disse til destillation.

Presserester af vindruer samt vinbærme, der leveres til destillation, skal opfylde visse nærmere fastsatte minimumskrav. Opfyldes disse krav ikke, leveres presseresterne

og bærmen uanset første afsnit til andre forarbejdningsvirksomheder end destillerier eller destrueres under kontrol.

4. Fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, der forarbejder druer høstet i vinavlszone A eller i den tyske del af vinavlszone B, skal under kontrol og på betingelser, der skal fastlægges, trække biprodukter fra denne forarbejdning tilbage.

5. Personer, som er undergivet den i stk. 2 eller den i stk. 3 nævnte pligt, kan frigøre sig fra denne ved under kontrol at trække biprodukterne fra vinfremstillingen tilbage på betingelser, der nærmere skal fastlægges.

6. I forbindelse med den i nærværende artikel omhandlede destillation kan destillatøren:

— enten opnå støtte for det produkt, der skal destilleres, på betingelse af, at destillatet har et alkoholindhold på mindst 52 % vol,

— eller levere destillatet til interventionsorganet på betingelse af, at det har et alkoholindhold på mindst 92 % vol.

Dog gælder følgende:

— medlemsstaterne kan fastsætte, at deres interventionsorgan ikke opkøber det i første afsnit, andet led, omhandlede produkt,

— hvis vinen er blevet forarbejdet til vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, inden den leveres til destillation, udbetales den i første afsnit, første led, omhandlede støtte til den virksomhed, der fremstiller vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, og destillatet kan ikke leveres til interventionsorganet.

Der fastsættes en opkøbspris for neutral alkohol, der opfylder forskellige kvalitetskrav, som skal fastsættes nærmere.

Opkøbsprisen for andre destillater, som interventionsorganet kan overtage, fastsættes på grundlag af den i tredje afsnit omhandlede opkøbspris, der tilpasses for især at tage hensyn til forarbejdningsudgifterne i forbindelse med omdannelsen af det pågældende produkt til neutral alkohol.

7. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for anvendelsen af denne artikel.

Disse regler omfatter navnlig:

— de betingelser, på hvilke destillationen foretages;

— kriterierne for fastsættelsen af den pris, der afhængigt af alkoholindholdet skal betales for presserester fra vindruer, vinbærme og eventuelt vin, der leveres til destillation;

— de undtagelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2;

— de betingelser, på hvilke den i stk. 4 og i stk. 5 omhandlede tilbagetrækning under kontrol kan finde sted;

— kriterierne for fastsættelse af støttebeløbet, således at de fremstillede produkter kan afsættes;

— kriterierne for fastsættelsen af den del af interventionsorganernes udgifter, der finansieres af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen;

— kriterierne for fastsættelsen af opkøbspriserne for de destillater, som interventionsorganerne kan overtage.

8. Den støtte, de priser og den del af udgifterne, der omhandles i stk. 7, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, samt det i stk. 2 omhandlede faste naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen og de i stk. 3 omhandlede minimumskrav for presserester og vinbærme fastsættes efter samme fremgangsmåde.

Artikel 36

1. Vin fremstillet af druesorter, der ikke er opført som vinstoksorter med druer til persning i klassificeringen over vinstoksorter for den administrative enhed, hvor disse druer er blevet høstet, og som ikke udføres, skal destilleres inden udgangen af det produktionsår, hvor vinen er blevet produceret. Medmindre der træffes undtagelsesbestemmelser, må denne vin kun afsættes til destillation.

2. Hvis vin fremstillet af druesorter, der for samme administrative enhed i klassificeringen er opført både som vinstoksorter med druer til persning og som vinstoksorter til andre formål, mængdemæssigt overstiger den normalt fremstillede mængde og ikke udføres, skal den destilleres inden udgangen af det produktionsår, hvor den blev produceret. Medmindre der træffes undtagelsesbestemmelser, må denne vin kun afsættes til destillation.

Ved fastlæggelsen af den mængde vin, der normalt fremstilles, tages der især hensyn til:

— den mængde, der er fremstillet i løbet af en referenceperiode, der nærmere skal fastlægges, men som skal ligge forud for produktionsåret 1980/1981, eller for Spaniens vedkommende forud for produktionsåret 1984/1985,

— den mængde vin, der er forbeholdt traditionelle destinationer.

3. Opkøbsprisen for vin, der i forbindelse med anvendelsen af stk. 1 og 2 leveres til destillation, er lig med 50 % af

den orienteringspris for bordvin af type A I, som er fastsat for det pågældende produktionsår.

Den pris, der betales af destillatøren, må ikke ligge under opkøbsprisen.

4. I forbindelse med den i denne artikel omhandlede destillation kan destillatøren:

— enten opnå støtte for det produkt, der skal destilleres, på betingelse af, at destillatet har et alkoholindhold på mindst 52 % vol,

— eller levere destillatet til interventionsorganet på betingelse af, at det har et alkoholindhold på mindst 92 % vol.

Dog gælder:

— medlemsstaterne kan fastsætte, at deres interventionsorgan ikke opkøber det i første afsnit, andet led, omhandlede produkt,

— hvis bordvinen er blevet forarbejdet til vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, inden den leveres til destillation, udbetales den i første afsnit, første led, omhandlede støtte til den virksomhed, der fremstiller vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, og destillatet kan ikke leveres til interventionsorganet.

Der fastsættes en opkøbspris for neutral alkohol, der opfylder forskellige kvalitetskrav, som skal fastsættes nærmere.

Opkøbsprisen for andre destillater, som interventionsorganet kan overtage, fastsættes på grundlag af den i tredje afsnit omhandlede opkøbspris, der tilpasses for især at tage hensyn til forarbejdningsudgifterne i forbindelse med omdannelsen af det pågældende produkt til neutral alkohol.

5. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for anvendelse af denne artikel.

Disse regler omfatter navnlig:

— de betingelser, på hvilke destillationen foretages;

— kriterierne for fastsættelse af støttebeløbet, således at de fremstillede produkter kan afsættes;

— kriterierne for fastsættelse af den del af interventionsorganernes udgifter, der finansieres af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen;

— kriterierne for fastsættelse af opkøbspriserne for de destillater, som interventionsorganerne kan overtage.

6. Den støtte, de opkøbspriser og den del af udgifterne, der er omhandlet i stk. 5, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, især fastsættelsen af de mængder vin, der normalt fremstilles, jf. stk. 2, samt de i stk. 1 og 2 omhandlede undtagelser, fastsættes efter samme fremgangsmåde.

Artikel 37

1. Afsætningen af de i artikel 35 og 36 omhandlede destillater, som interventionsorganerne ligger inde med, må ikke forstyrre markederne for alkohol og spiritus i Fællesskabet.

De bør derfor afsættes i andre sektorer, navnlig med henblik på anvendelse som brændstof, hver gang der er fare for en sådan forstyrrelse.

2. Omkostningerne ved foranstaltningerne til afsætning i andre sektorer end sektorerne for alkohol og spiritus afholdes af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen.

Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for anvendelse af denne artikel.

Gennemførelsesbestemmelserne fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 38

1. Når det synes nødvendigt under hensyntagen til høstprognosen eller med henblik på en forbedring af kvaliteten af de produkter, der bringes på markedet, kan der i hvert produktionsår foretages en forebyggende destillation af bordvin og vin egnet til fremstilling af bordvin fra den 1. september og til en dato, som skal fastsættes nærmere.

2. Opkøbsprisen for den vin, der er leveret til den i stk. 1 omhandlede destillation, udgør:

— 65 % af den orienteringspris for hver type bordvin, der er fastsat for det pågældende produktionsår for bordvin af disse typer, samt for bordvin, der har en snæver økonomisk forbindelse med hver af disse typer bordvin,

— 65 % af den orienteringspris for bordvin af type A I, der er fastsat for det pågældende produktionsår for vin egnet til fremstilling af bordvin.

Den af destillatøren betalte pris kan ikke være mindre end opkøbsprisen.

3. Interventionsorganet udbetaler en støtte for det produkt, der skal destilleres, på betingelse af at det produkt, der fremkommer ved destillationen, har et alkoholindhold på mindst 52 % vol.

4. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for den i stk. 1 nævnte destillation, navnlig:

— de betingelser, på hvilke destillationen foretages,

— kriterierne for fastsættelse af støtten, således at de fremstillede produkter kan afsættes.

5. Afgørelsen om at foretage den i stk. 1 omhandlede destillation samt gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83. Størrelsen af den i stk. 3 nævnte støtte fastsættes efter samme fremgangsmåde.

Artikel 39

1. Når markedet for bordvin og vin egnet til fremstilling af bordvin i et produktionsår udviser en alvorlig uligevægt, besluttes det at foretage obligatorisk destillation af bordvin.

Den i første afsnit nævnte alvorlige uligevægt på markedet anses for at foreligge, når:

a) de ved begyndelsen af produktionsåret konstaterede disponible mængder overstiger det normale forbrug med mere end fire måneders forbrug, eller

b) produktionen overstiger det normale forbrug med over 9 %, eller

c) det vejede gennemsnit af de repræsentative priser for alle typer bordvin ved begyndelsen af et produktionsår og i en nærmere fastlagt periode ligger under 82 % af orienteringsprisen.

2. Kommissionen fastsætter den mængde, der skal leveres til obligatorisk destillation for at fjerne produktionsoverskuddet og således genoprette en normal markedssituation, navnlig med hensyn til de forventede disponible mængder ved udgangen af produktionsåret og priserne.

3. Den i overensstemmelse med stk. 2 fastsatte samlede destillationsmængde fordeles mellem de forskellige produktionsområder i Fællesskabet, opgjort pr. medlemsstat.

Den mængde, der skal destilleres, er for hvert produktionsområde proportional med forskellen mellem:

— dels områdets produktion i det pågældende produktionsår af bordvin samt af produkter inden bordvinsstadiet, der skal bestemmes nærmere,

— dels en ensartet procentdel af gennemsnittet af områdets produktion af bordvin samt af produkter inden bordvinsstadiet, der skal bestemmes nærmere, i løbet af tre på hinanden følgende referenceproduktionsår.

Indtil udgangen af produktionsåret 1989/1990:

— er den ensartede procentdel 85,

— er de på hinanden følgende referenceproduktionsår 1981/1982, 1982/1983 og 1983/1984.

Fra produktionsåret 1990/1991 fastsættes den ensartede procentdel og de på hinanden følgende referenceproduktionsår af Kommissionen, som fastsætter:

— den ensartede procentdel under hensyn til den mængde, der skal destilleres i henhold til stk. 2 for at fjerne produktionsoverskuddet for det pågældende produktionsår,

— de på hinanden følgende referenceproduktionsår under hensyn til udviklingen i produktionen og især til resultaterne af rydningspolitikken.

4. Den i henhold til stk. 3 fastsatte mængde, der skal destilleres, fordeles mellem de forskellige producenter af bordvin i hvert produktionsområde.

For de producenter, der har destillationspligt, er destillationsmængden lig med en procentdel, der skal fastsættes nærmere, af deres produktion af bordvin og af nærmere fastsatte produkter inden bordvinsstadiet, som er opført på deres produktionsanmeldelse.

Denne procentdel:

— fastsættes efter en tabel med gradvis stigende værdier, som udarbejdes på grundlag af udbyttet pr. ha,

— kan variere fra et område til et andet under hensyn til tidligere års udbytte,

— kan være lig med 0 for producenter, hvis udbytte pr. ha er mindre end et nærmere fastsat niveau.

Den mængde bordvin, som hver producent skal levere til destillation, er lig med den mængde, der fastsættes i henhold til tredje afsnit; producenten kan imidlertid fra denne vinmængde helt eller delvis trække den mængde bordvin eller vin egnet til fremstilling af bordvin, som er leveret til den i artikel 38 omhandlede destillation.

5. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de mængde bordvin, der er produceret i hvert af de i henhold til stk. 9 afgrænsede produktionsområder, fordelt efter udbytteklasse. Disse oplysninger skal udarbejdes på grundlag af de produktionsanmeldelser, der er omhandlet i artikel 3.

På grundlag af disse oplysninger:

a) fastsættes den samlede mængde til destillation i Fællesskabet,

b) fordeles denne mængde mellem de i stk. 3 nævnte produktionsområder,

c) fastsættes i samarbejde med de berørte medlemsstater den procentdel, der skal anvendes på den enkelte producents produktion, for at man kan komme op på den destillationsmængde, der er fastsat for hvert område.

Med forbehold af eventuelle undtagelser, der indrømmes efter fremgangsmåden i artikel 83, destilleres de mængder, der er omfattet af denne artikel, inden udgangen af det produktionsår, i løbet af hvilket der er truffet afgørelse om obligatorisk destillation.

Indtil udgangen af produktionsåret 1989/1990

— foretages de i første afsnit omhandlede meddelelser inden den 15. februar,

— traeffes de i andet afsnit omhandlede afgørelser inden den 28. februar,

— kan disse datoer ændres af Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse med kvalificeret flertal, og — for det første produktionsår under gennemførelsen af den obligatoriske destillation efter den 1. september 1985 — efter fremgangsmåden i artikel 83. I sidstnævnte tilfælde kan en eventuel forlængelse ikke overskride 30 dage.

Fra produktionsåret 1990/1991 fastsættes datoerne for oplysninger og afgørelser i henhold til første og andet afsnit efter fremgangsmåden i artikel 83. Disse datoer kan ikke ligge efter henholdsvis den 15. februar og den 28. februar.

6. Opkøbsprisen for den bordvin, der skal leveres til obligatorisk destillation i produktionsårene 1986/1987 og 1987/1988, fastsættes på grundlag af de mængder, der er omfattet af denne destillation, og er:

— hvis den samlede destillationsmængde fra produktionsåret 1986/1987 udgør 12,5 mio hl, lig med 50 % af orienteringsprisen for hver enkelt type bordvin,

— hvis den samlede destillationsmængde udgør mere end 12,5 mio hl, lig med den procentdel af orienteringsprisen for hver enkelt type bordvin, der fremkommer som det vejede gennemsnit af den i første led fastsatte procentsats , anvendt på de første 12,5 mio hl, og 40 % af orienteringsprisen for hver enkelt type bordvin, anvendt på de mængder, der overstiger de forannævnte niveauer.

Den opkøbspris, som destillatøren betaler producenten for de mængder, der er leveret til obligatorisk destillation ud over de mængder, der er leveret til forebyggende destillation, kan ikke ligge under den i første afsnit omhandlede pris.

De i første og andet afsnit omhandlede opkøbspriser gælder endvidere for vin, der har en snæver økonomisk forbindelse med de enkelte bordvinstyper.

7. I forbindelse med den i denne artikel omhandlede destillation kan destillatøren

— enten opnå støtte for det produkt, der skal destilleres, på betingelse af, at destillatet har et alkoholindhold på mindst 52 % vol,

— eller levere destillatet til interventionsorganet på betingelse af, at det har et alkoholindhold på mindst 92 % vol.

Dog gælder følgende:

— medlemsstaterne kan fastsætte, at deres interventionsorgan ikke opkøber det i første afsnit, andet led, omhandlede produkt; kun medlemsstater, hvis samlede mængde vin til obligatorisk destillation ikke overstiger en nærmere angiven mængde, kan benytte sig af denne mulighed;

— hvis bordvinen er blevet forarbejdet til vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, inden den leveres til destillation, udbetales den i første afsnit, første led, omhandlede støtte til den virksomhed, der fremstiller vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, og destillatet kan ikke leveres til interventionsorganet.

Der fastsættes en opkøbspris for neutral alkohol, som opfylder de i henhold til stk. 8 fastsatte krav.

Opkøbsprisen for andre destillater, som interventionsorganet kan overtage, fastsættes på grundlag af den i tredje afsnit omhandlede opkøbspris, der tilpasses for især at tage hensyn til forarbejdningsudgifterne i forbindelse med omdannelsen af det pågældende produkt til neutral alkohol.

8. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelig regler for anvendelse af denne artikel. Disse regler omfatter navnlig:

— de betingelser, på hvilke destillationen foretages,

— kriterierne for fastsættelse af støttebeløbet, således at de fremstillede produkter kan afsættes,

— kriterierne for fastsættelse af opkøbspriserne for de destillater, der kan overtages af interventionsorganerne,

— de krav, som neutral alkohol skal opfylde.

9. Efter fremgangsmåden i artikel 83 fastsættes:

— de beregningsmetoder, der skal lægges til grund for anvendelsen af stk. 1,

— definitionen af den vejning og af den periode, der er omhandlet i stk. 1, litra c),

— beslutningen om at foretage den i stk. 1 omhandlede destillation,

— kriterierne for anvendelse af stk. 2 og den samlede mængde, der skal destilleres, og som er omhandlet i nævnte stykke,

— kriterierne for afgrænsning af produktionsområder, opgjort pr. medlemsstat, som omhandlet i stk. 3, samt afgrænsningen af disse områder,

— fastsættelsen af den ensartede procentvise andel og de på hinanden følgende referenceproduktionsår samt fordelingen af destillationsmængden mellem områderne, opgjort pr. medlemsstat, som omhandlet i stk. 3,

— tabellen med gradvis stigende værdier samt procentsatserne, som omhandlet i stk. 4,

— priserne og støttebeløbet som omhandlet i stk. 6 og 7,

— de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Efter samme fremgangsmåde træffes de foranstaltninger, der med henblik på at lette administrationen i forbindelse med anvendelsen af denne artikel indebærer:

— hel eller delvis fritagelse for producenter, der i det pågældende produktionsår har produceret eller skal levere en mængde, som ikke overstiger et niveau, der skal fastsættes nærmere,

— eventuel fritagelse på højst 60 000 hl pr. medlemsstat for de områder, hvor produktionen af bordvin udgør en minimal del af den samlede produktion af bordvin i Fællesskabet.

I de områder, hvor der fastsættes en sådan fritagelse, kan producenterne ikke benytte sig af bestemmelserne i artikel 38, 41 og 42.

10. Uanset bestemmelserne i denne artikel kan den obligatoriske destillation i Grækenland i produktionsårene 1985/1986 og 1986/1987 finde sted efter særlige bestemmelser under hensyn til de vanskeligheder, der er konstateret i Grækenland, navnlig for så vidt angår viden om udbyttet pr. hektar. Disse bestemmelser fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Rådet kan på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal vedtage at videreføre denne undtagelse, hvis der fortsat skulle være vanskeligheder efter produktionsåret 1986/1987.

11. Hvis der i løbet af produktionsåret 1986/1987 opstår vanskeligheder, som vil kunne bringe gennemførelsen eller en afbalanceret anvendelse af den i stk. 1 omhandlede obligatoriske destillation i fare, vedtages de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at destillationen rent faktisk gennemføres, efter fremgangsmåden i artikel 83.

Disse foranstaltninger må kun vedrøre de i denne artikel fastsatte bestemmelser med undtagelse af bestemmelserne vedrørende:

— de mængder, der skal destilleres,

— den pris, der skal betales for den destillerede vin,

— procentdelen på 85, som gælder i hvert produktionsområde,

— referenceproduktionsårene.

Rådet kan med kvalificeret flertal og efter forslag fra Kommissionen forlænge gyldigheden af dette stykke indtil udgangen af produktionsåret 1989/1990.

12. Inden udgangen af produktionsåret 1989/1990 forelægger Kommissionen Rådet en rapport, navnlig over virkningen af strukturforanstaltningerne i vinsektoren, samt eventuelt forslag om ophævelse eller ændring af bestemmelserne i denne artikel, således at ligevægten på vinmarkedet sikres.

Artikel 40

1. Interventionsorganets opkøb af de i artikel 39 omhandlede destillater betragtes som en intervention til regulering af landbrugsmarkederne i henhold til artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 729/70.

2. De produkter, som interventionsorganerne overtager i henhold til stk. 1, kan, eventuelt efter forarbejdning, kun afsættes i form af:

— neutral alkohol,

— helt denaturet alkohol eller alkohol, der har undergået en særlig denaturering i overensstemmelse med Fællesskabets bestemmelser, eller, hvis sådanne ikke findes, i overensstemmelse med de nationale bestemmelser for denaturering,

— alkohol af dårlig smag, der er denatureret,

— anden alkohol end ovennævnte, såfremt den er bestemt til udførsel.

3. Produkter, som interventionsorganet har overtaget, eller produkter, der er fremkommet ved forarbejdning heraf, afsættes på offentlige auktioner eller ved licitation. Produkterne afsættes på sådanne betingelser, at

— alkoholen kan sælges normalt på markederne til forskellige anvendelsesformål,

— enhver forstyrrelse af markederne for alkohol og spiritus undgås,

— der sikres lige adgang for varerne samt lige behandling af køberne.

4. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for anvendelse af denne artikel.

Disse regler omfatter navnlig:

— bestemmelserne for den forarbejdning, som interventionsorganerne lader eller kan lade de overtagne produkter undergå, inden de på ny bringes på markedet,

— bestemmelserne for afsætning af de produkter, som interventionsorganerne ligger inde med.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 41

1. I de produktionsår, hvor der træffes afgørelse om den i artikel 39 omhandlede destillation, foretages der en destillation, så snart den i artikel 39, stk. 1, omhandlede foranstaltning er trådt i kraft.

Hvis markedssituationen for bordvin kræver det, kan der i løbet af de samme produktionsår træffes afgørelse om enhver anden egnet foranstaltning.

2. I de produktionsår, hvor der ikke træffes afgørelse om den i artikel 39 omhandlede destillation, kan der, hvis markedssituationen for bordvin kræver det, træffes afgørelse om en destillation samt om enhver anden egnet foranstaltning.

3. Adgang til den i stk. 1 og 2 omhandlede destillationsforanstaltning kan helt eller delvis forbeholdes producenter, som i løbet af det samme produktionsår har leveret vin til den destillation, der omhandles i artikel 38.

4. Den mængde bordvin, der i løbet af samme produktionsår omfattes af de i stk. 1 eller 2 omhandlede foranstaltninger, må ikke overstige 6,2 mio hl.

5. Hvis der for den i stk. 4 nævnte samlede mængde bordvin er anvendt de i stk. 1 eller 2 omhandlede foranstaltninger, og hvis markedssituationen for bordvin kræver det, kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal træffe afgørelse om en forhøjelse af den mængde bordvin, der kan destilleres i det pågældende produktionsår i henhold til stk. 1 eller 2.

6. Den procentdel af orienteringsprisen for hver type bordvin, der betales for den vin, som leveres til destillation i forbindelse med anvendelsen af stk. 1, 2 og 5, er lig med den i artikel 29, stk. 1, omhandlede procentdel.

7. Hvis markedssituationen for bordvin kræver det, kan de i denne artikel omhandlede foranstaltninger forbeholdes:

— bestemte bordvine på grundlag af type,

— en eller flere vinavlszoner eller dele af vinavlszoner.

8. Interventionsorganet udbetaler en støtte til det produkt, der skal destilleres på betingelse af, at det produkt, der fremkommer ved destillationen, har et alkoholindhold på mindst 52 % vol.

9. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for den i denne artikel omhandlede destillation, herunder:

— betingelserne for gennemførelsen af destillation,

— kriterierne for fastsættelsen af støttebeløbet, således at de fremstillede produkter kan afsættes.

10. De i stk. 1 og 2 nævnte afgørelser træffes og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83. Støttebeløbet i stk. 8 fastsættes efter samme fremgangsmåde.

Artikel 42

1. Hvis de i denne forordning omhandlede foranstaltninger til støtte af markedet er utilstrækkelige, og den repræsentative pris for en type bordvin i tre på hinanden følgende uger er mindre end udløsningsprisen, træffes der supplerende foranstaltninger, som forbeholdes indehavere af langfristede oplagringskontrakter for den pågældende type bordvin.

2. De i stk. 1 omhandlede supplerende foranstaltninger anvendes ved det normale udløb af de pågældende oplagringskontrakter og for vin, som ved udlagringen opfylder betingelser, der nærmere skal fastlægges.

Disse foranstaltninger kan især omfatte:

— oplagring af den pågældende vin i en nærmere bestemt periode på de betingelser, der er fastsat for langfristet oplagring,

— destillation af den pågældende vin.

Disse foranstaltninger kan anvendes sammen eller enkeltvis.

3. For så vidt angår den i stk. 2, andet afsnit, andet led, omhandlede foranstaltning, begrænses for hver indehaver af en langfristet oplagringskontrakt den af en sådan kontrakt omfattede mængde vin, der kan destilleres, til en procentsats, der skal fastsættes nærmere, og som ikke må overstige 18 % af den samlede mængde vin, som den pågældende kontraktindehaver producerer i det produktionsår, hvor den langfristede kontrakt er indgået.

Prisen for vin, der gøres til genstand for sådan destillation, er lig med følgende procentdel af de orienteringspriser, der gælder ved indgåelsen af de langfristede oplagringskontrakter:

— 90 % for al hvid bordvin,

— 91,5 % for al rød bordvin.

4. Interventionsorganet udbetaler en støtte til det produkt, der skal destilleres, på betingelse af, at det produkt, der fremkommer ved destillationen, har et alkoholindhold på mindst 52 % vol.

5. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for den i stk. 2 nævnte destillation, herunder:

— betingelserne for gennemførelsen af destillation,

— kriterierne for fastsættelsen af støttebeløbet, således at de fremstillede produkter kan afsættes.

6. Afgørelsen om at iværksætte de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger træffes, og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 43

Fra produktionsåret 1988/1989 begrænses den mængde bordvin, som produceres i vinavlszone A og i den tyske del af vinavlszone B, og som i et givet produktionsår kan omfattes af de ved denne forordning indførte destillationer, til 1 mio hl.

For år, hvor denne begrænsning som følge af vejrforholdene og markedsudviklingen kan forårsage alvorlige forstyrrelser på markedet, foretager Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse med kvalificeret flertal, de relevante tilpasninger.

Artikel 44

For de vine, hvis alkoholindhold producenterne har øget ved tilsætning af saccharose eller most, hvortil der er ydet støtte i henhold til artikel 45, nedsættes den opkøbspris, der er fastsat for hver enkelt destillation, med undtagelse af de i artikel 35 og 36 omhandlede destillationer, med et beløb svarende til den således opnåede økonomiske fordel. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 45

1. Der indføres en støtteordning for:

— koncentreret druemost,

— rektificeret koncentreret druemost,

som er produceret i Fællesskabet, når nævnte produkter anvendes med henblik på at forhøje alkoholindholdet som omhandlet i artikel 18 i denne forordning og i artikel 8, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 823/87.

2. Ydelse af den i stk. 1 omhandlede støtte kan forbeholdes de i stk. 1 omhandlede produkter fra vinavlszoner C III, hvis det uden denne foranstaltning ikke er muligt at opretholde samhandelsmønstret for most og for vin til sammenstikning.

Den i første afsnit omhandlede forbeholdte ydelse finder, når den er vedtaget, ligeledes anvendelse på rektificeret koncentreret druemost, der er produceret uden for de i dette afsnit nævnte vinavlszoner i anlæg, hvor produktionen er påbegyndt inden den 30. juni 1982.

3. Støttebeløbet fastsættes i ECU/% vol potentielt alkoholindhold/hl koncentreret druemost eller koncentreret rektificeret druemost under hensyn til forskellen mellem omkostningerne ved tilsætning af ovennævnte produkter og omkostningerne ved tilsætning af saccharose.

4. Efter fremgangsmåden i artikel 83:

— fastsættes støtten hvert år inden den 31. august,

— fastsættes betingelserne for ydelse af støtte og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 46

1. Der indføres en ordning med støtte til anvendelse af:

— druemost og koncentreret druemost, som er produceret i Fællesskabet, med henblik på forarbejdning til druesaft,

— druemost og koncentreret druemost, som er produceret i vinavlszoner C III med henblik på fremstilling i Det forenede Kongerige og Irland af produkter henhørende under pos. 22.07 i den fælles toldtarif, for hvilke

medlemsstaterne i henhold til artikel 72, stk. 1, første afsnit, kan give tilladelse til anvendelse af en sammensat betegnelse, hvori ordet »vin« forekommer,

— koncentreret druemost, der er produceret i Fællesskabet, og som er hovedbestanddel i en række produkter, der markedsføres i Det forenede Kongerige og i Irland med tydelige anvisninger til forbrugeren med henblik på at fremstille en vinlignende hjemmelavet drikkevare.

Hvis det imidlertid viser sig, at der opstår konkurrencefordrejning, fordi støtten forbeholdes som anført i første afsnit, andet led, beslutter Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal at udvide denne støtte til at omfatte druemost og koncentreret druemost, der er produceret i andre områder i Fællesskabet.

2. Støtteordningen i stk. 1 gælder også anvendelsen af druer med oprindelse i Fællesskabet.

3. Støtten fastsættes på en sådan måde, at forsyningsomkostningerne for druemost og koncentreret druemost, der har oprindelse i Fællesskabet, og som skal anvendes til fremstilling af de i stk. 1 omhandlede produkter, kommer til at stå i rimeligt forhold til tilbudsprisen franko grænse med tillæg af faktisk opkrævet told for druemost og koncentreret druemost, der produceres i tredjelande.

Støtten må ikke medføre klar konkurrencefordrejning på markedet for frugtsaft eller variere på en måde, som markederne for de i stk. 1 omhandlede produkter ikke berettiger til.

4. I produktionsårene 1985/1986 til 1989/1990 afsættes en nærmere fastsat del af den i stk. 1, første led, omhandlede støtte til gennemførelsen af salgskampagner til fremme af forbruget af druesaft. Med henblik på gennemførelsen af disse kampagner kan støtten fastsættes til et højere beløb end det, der følger af anvendelsen af stk. 3.

5. Støtten fastsættes hvert år inden den 31. august for det følgende produktionsår efter fremgangsmåden i artikel 83. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder især sådanne foranstaltninger, som er nødvendige for at sikre kontrol med de i stk. 1 nævnte produkters anvendelse, fastsættes efter samme fremgangsmåde.

Artikel 47

1. Producenter, der er underlagt de i artikel 35 og i givet fald de i artikel 36 og 39 omhandlede forpligtelser, kan komme i betragtning ved andre i dette afsnit fastsatte interventionsforanstaltninger, hvis de i en referenceperiode, som senere skal fastlægges, har opfyldt nævnte forpligtelser.

2. Bordvine med et virkeligt alkoholindhold på 9,5 % vol eller derunder er udelukket fra alle de ikke-obligatoriske interventionsforanstaltninger, der er fastsat i dette afsnit. Dette gælder dog ikke for bordvine af type R III, A II og A III samt for dem, der leveres til den i artikel 38 omhandlede destillation.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 48

1. Der gøres indtil udgangen af produktionsåret 1988/1989 brug af foranstaltninger til fremme af anvendelsen af andre midler end destillation med henblik på afsætning af overskud af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede produkter.

Ved de i første afsnit omhandlede foranstaltninger forstås foranstaltninger med henblik på at fremme forskningen i og udviklingen af nye muligheder for anvendelse af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede produkter.

2. For så vidt angår finansieringen af den fælles landbrugspolitik anses de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger for at udgøre en del af interventionerne til regulering af landbrugsmarkederne.

3. Uanset artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70 kan finansieringen af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger begrænses til en del af de pågældende udgifter, men må ikke overstige et samlet beløb på 0,5 mio ECU om året.

4. Inden udgangen af produktionsåret 1988/1989 fastsætter Rådet efter den i artikel 43, stk. 2, i traktaten fastsatte fremgangsmåde i givet fald nye interventionsforanstaltninger på grundlag af resultaterne af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger.

5. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger samt gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 49

1. Der kan vedtages foranstaltninger med henblik på en udvidelse af markederne for bordvin.

Ved de i første afsnit omhandlede foranstaltninger forstås foranstaltninger vedrørende:

— udvidelse af Fællesskabets interne markeder,

— udvidelse af Fællesskabets eksterne markeder.

2. Kommissionen meddeler inden produktionsårets begyndelse Rådet det program for de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, som den har til hensigt at iværksætte for det pågældende produktionsår.

3. Med hensyn til finansieringen af den fælles landbrugspolitik betragtes de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger som værende en del af interventionerne til regulering af landbrugsmarkederne.

Uanset artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70 kan finansieringen af disse foranstaltninger begrænses til kun at omfatte en del af de pågældende udgifter.

4. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger samt gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 50

Konstateres det, at priserne på Fællesskabets vinmarked væsentligt overstiger den for en vintype fastsatte orienteringspris, og skønnes det, at denne situation vil vare ved og således medføre markedsforstyrrelser, kan de nødvendige foranstaltninger træffes.

Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for anvendelse af denne artikel.

Artikel 51

1. I det omfang det er nødvendigt for at støtte markedet for bordvin, kan der træffes interventionsforanstaltninger for de i artikel 1, stk. 2, litra b), nævnte produkter, bortset fra bordvin.

2. Rådet træffer på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal disse foranstaltninger.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes om nødvendigt efter fremgangsmåden i artikel 83.

AFSNIT IV

Ordning for samhandelen med tredjelande

Artikel 52

1. Ved enhver indførsel til Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), omhandlede produkter skal der fremlægges en importlicens. Ved enhver udførsel af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede produkter kan der kræves fremlagt en eksportlicens.

2. Medlemsstaterne udsteder licensen til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet vedkommende er etableret.

Licensen gælder i hele Fællesskabet.

Udstedelsen af licensen betinges af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre indførslen eller udførslen inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for denne frist.

3. Fortegnelsen over de produkter, for hvilke der kræves eksportlicens, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter samme fremgangsmåde.

Artikel 53

1. Hvert år inden begyndelsen af produktionsåret fastsættes en referencepris for følgende produkter, uaftappet:

— rødvin,

— hvidvin,

henhørende under pos. 22.05 C i den fælles toldtarif.

Disse referencepriser, som udtrykkes i ECU/% vol/hl eller i ECU/hl, fastsættes på grundlag af orienteringspriserne for de for fællesskabsproduktionen mest repræsentative røde og hvide bordvinstyper forhøjet med omkostningerne ved at placere fællesskabsvin i samme afsætningsled som indført vin.

Der fastsættes ligeledes referencepriser for:

— druesaft (herunder druemost) henhørende under pos. 20.07 B I i den fælles toldtarif,

— koncentreret druesaft (herunder druemost) henhørende under pos. 20.07 A I og B I i den fælles toldtarif,

— druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, jf. supplerende bestemmelse 4 a) til kapitel 22 i den fælles toldtarif,

— vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, jf. supplerende bestemmelse 4 b) til kapitel 22 i den fælles toldtarif,

— hedvin, jf. supplerende bestemmelse 4 c) til kapitel 22 i den fælles toldtarif.

For vin i beholdere med indhold på

— to liter og derunder,

— over to liter, men højst 20 liter,

forhøjes referenceprisen med et fast beløb svarende til de normale aftapningsomkostninger.

Referenceprisen kan tilpasses for sådanne ikke-europæiske områder i Fællesskabet, hvis afstand fra produktionsområderne medfører en forhøjelse af omkostningerne ved at bringe fællesskabsvin i samme afsætningsled som indført vin.

Særlige referencepriser kan fastsættes for de i første og tredje afsnit nævnte produkter under hensyn til deres særlige kendetegn eller særlige anvendelse.

Referencepriserne er gældende i hele produktionsåret.

2. For hvert produkt, for hvilket der fastsættes en referencepris, skal der på grundlag af alle foreliggende oplysninger fastsættes en tilbudspris franko grænse for enhver indførsel.

Finder udførsel fra et eller flere tredjelande sted til unormalt lave priser, som ligger under de af andre tredjelande anvendte priser, fastsættes en yderligere tilbudspris franko grænse for udførsel fra disse lande.

3. Hvis tilbudsprisen franko grænse for et produkt, for hvilket der er fastsat en referencepris, med tillæg af den faktisk erlagte told er lavere end dets referencepris, opkræves ved indførsel af dette produkt en udligningsafgift svarende til forskellen mellem referenceprisen og tilbudsprisen franko grænse med tillæg af den faktisk erlagte told.

Udligningsafgiften opkræves dog ikke ved indførsel fra de tredjelande, der er villige til og i stand til at garantere, at den anvendte pris ved indførsel til Fællesskabet af produkter med oprindelse i og indført fra deres område ikke ligger under referenceprisen med fradrag af den faktisk erlagte told, og at enhver fordrejning i samhandelen undgås.

Der kan træffes afgørelse om, at der kun delvis eller slet ikke opkræves udligningsafgift for indførsler af visse kvalitetsvine, der er produceret i tredjelande.

4. Kan tilbudsprisen franko grænse ikke angives for et produkt, for hvilket der er fastsat en referencepris, fastsættes en afledt udligningsafgift. Denne afledte udligningsafgift beregnes ved at multiplicere udligningsafgiften for et produkt, der har en nær økonomisk forbindelse med det pågældende produkt, med en koefficient, der er fastsat under hensyn til forholdet mellem gennemsnitspriserne for de pågældende produkter på fællesskabsmarkedet.

5. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for anvendelse af denne artikel.

6. Referencepriserne, udligningsafgifterne og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 54

1. I denne forordning forstås ved referencepris franko grænse den i artikel 53 nævnte referencepris med fradrag af den faktisk erlagte told.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om hvert enkelt tilfælde, hvor referenceprisen franko grænse ikke er overholdt ved indførsel af vin med oprindelse i de i artikel 53, stk. 3, andet afsnit, eller i stk. 3 i denne artikel omhandlede tredjelande.

3. Enhver indførsel af vin henhørende under pos. 22.05 i den fælles toldtarif med oprindelse i et tredjeland, der nyder godt af særlige præferencetoldindrømmelser på betingelse af, at referenceprisen franko grænse overholdes, kan, hvis denne pris ikke overholdes, ikke nyde godt af præferencetoldsatsen.

4. Med forbehold af anvendelse af andre midler til kontrol af overholdelsen af referenceprisen betinges den i stk. 3 omhandlede toldindrømmelse af, at der fremlægges et af de kompetente myndigheder i udførselslandet udstedt dokument, som godtgør at referenceprisen franko grænse er overholdt.

5. Er de i stk. 2 omhandlede tilfælde af større betydning med hensyn til indførsel af vin med oprindelse i de i stk. 3 omhandlede tredjelande og med forbehold af foranstaltninger, som kan træffes på grundlag af artikel 53, bestemmes det efter fremgangsmåden i artikel 83, at al fremtidig indførsel af produkter med oprindelse i disse tredjelande,

som ikke har overholdt referenceprisen franko grænse, ikke kan nyde godt af præferencetoldsatsen.

6. De foranstaltninger, der træffes på grundlag af artikel 53, samt den i stk. 5 i denne artikel nævnte foranstaltning, vurderes hver måned efter fremgangsmåden i artikel 83.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83. I disse bestemmelser fastsættes navnlig, hvilke elementer der skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af tilbudsprisen franko grænse for hver indførsel.

8. Kommissionen fastsætter referenceprisen franko grænse alt efter de indførte produkters oprindelse.

Artikel 55

1. Ud over told og udligningsafgift efter artikel 53, stk. 3, beregnes der ved indførsel af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra a), henhørende under pos. 20.07 A I b) 1, B I b) 1 aa) 11 og B I b) 1 bb) 11 i den fælles toldtarif, og tilsat forskellige sukkerarter, en importafgift på de nedenfor fastsatte betingelser.

2. Pr. 100 kg netto indført produkt svarer denne afgift til forskellen mellem:

a) gennemsnittet af de for et kg hvidt sukker fastsatte tærskelpriser for hver af de tre måneder i det kvartal, for hvilket forskellen fastsættes,

og

b) gennemsnittet af de cif-priser for et kg hvidt sukker, der lægges til grund ved fastsættelsen af de for hvidt sukker gældende afgifter, beregnet for en periode, der strækker sig over de 15 første dage af den måned, der går forud for det kvartal, for hvilket forskellen fastsættes, og de to umiddelbart foregående måneder, idet denne forskel multipliceres med det tal, der er angivet i kolonne 3 i bilag VII ud for det pågældende produkt.

Er det i litra b) nævnte beløb højere end det i litra a) nævnte beregnes ingen afgift.

3. Den i stk. 2 omhandlede forskel fastsættes af Kommissionen for hvert kvartal i kalenderåret.

4. Ændres den i stk. 2, litra a), nævnte tærskelpris i løbet af et kvartal, afgør Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal, hvorvidt forskellen skal tilpasses, og fastsætter i givet fald de foranstaltninger, der skal træffes i denne anledning.

5. Foreligger en af de oplysninger, der skal tages i betragtning ved beregningen af den i stk. 2 nævnte forskel, ikke den 15. i den måned, der går forud for det kvartal, for hvilket forskellen skal fastsættes, foretager Kommissionen beregningen af forskellen, idet Kommissionen i stedet for den manglende beregningsfaktor anvender den, der har været benyttet ved beregningen af den forskel, der gælder i det løbende kvartal.

Kommissionen fastsætter en korrigeret forskel, som gælder senest fra den sekstende dag efter den dag, da den manglende oplysning fremkom.

Foreligger denne oplysning først efter begyndelsen af den sidste måned i det pågældende kvartal, korrigeres forskellen dog ikke.

6. Ligger indholdet af tilsat sukker pr. 100 kg netto indført produkt, beregnet i overensstemmelse med stk. 8, 2 kg eller mere under det sukkerindhold, der er udtrykt ved det tal, der er angivet i bilag VII, kolonne 3, for det pågældende produkt, beregnes afgiften på importørens begæring for 100 kg netto indført produkt, idet den i stk. 2 nævnte forskel multipliceres med en størrelse, der repræsenterer indholdet af tilsat sukker som defineret i stk. 8.

7. Ligger indholdet af tilsat sukker pr. 100 kg netto indført produkt, beregnet i overensstemmelse med stk. 8, 3 kg eller mere over det sukkerindhold, der er angivet ved det i bilag VII, kolonne 3, anførte tal, beregnes afgiften efter bestemmelserne i stk. 6.

8. Ved indhold af tilsat sukker forstås den størrelse, der konstateres efter den refraktometermetode, der er beskrevet i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 543/86 [1], multipliceret med en faktor på 0,95 for de i bilag VII anførte druesafter, og reduceret med det tal, der er angivet for det pågældende produkt i kolonne 4 i nævnte bilag.

9. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1 til 8 fastsættes om nødvendigt efter fremgangsmåden i artikel 83.

10. Rådet kan på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal ændre bilag VII.

Artikel 56

1. For at muliggøre en i økonomisk henseende betydelig udførsel af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter på grundlag af de priser, der i den internationale handel gælder for disse produkter, kan forskellen mellem disse

[1] EFT nr. L 55 af 1. 3. 1986, s. 41.

priser og priserne inden for Fællesskabet om nødvendigt udlignes ved en eksportrestitution. Rådet kan indskrænke anvendelsen af dette stykke efter fremgangsmåden i stk. 3.

2. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet. Den kan differentieres efter destination.

Restitutionen ydes på begæring af den pågældende.

3. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner og kriterierne for restitutionsbeløbets fastsættelse.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Restitutionerne fastsættes med regelmæssige tidsintervaller efter samme fremgangsmåde.

5. Kommissionen kan om nødvendigt på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ ændre restitutionsbeløbene inden for de omhandlede tidsintervaller.

Artikel 57

1. Der ydes en restitution for at muliggøre udførsel til tredjelande af sukkerarter henhørende under pos. 17.01, glucose og glucosesirup henhørende under pos. 17.02 B II, også i form af de under pos. 17.02 B I henhørende produkter, som indgår i de under pos. 20.07 A I b) 1, B I b) 1 aa) 11 og B I b) 1 bb) 11 i den fælles toldtarif henhørende produkter. Restitutionen ydes på begæring af den pågældende.

2. Restitutionsbeløbet pr. 100 kg netto af det udførte produkt svarer for

— råsukker og hvidt sukker til den i overensstemmelse med artikel 19 i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1] og med gennemførelsesbestemmelserne hertil fastsatte restitutionsbeløb pr. kg saccharose for de i artikel 1, stk. 1, litra d), i nævnte forordning anførte produkter, multipliceret med en størrelse, der angiver den mængde saccharose, der medgår til produktion af 100 kg netto af færdigproduktet,

— glucose og glucosesirup til de respektive restitutionsbeløb, der er fastsat for disse produkter i overensstemmelse med artikel 16 i Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn [2] og dennes gennemførelsesbestemmelse, multipliceret med en størrelse, der angiver den mængde glucose eller glucosesirup, der medgår til produktion af 100 kg netto af færdigproduktet.

De størrelser, der angiver mængden af saccharose, glucose eller glucosesirup, bestemmes på grundlag af den erklæring, der nævnt i artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 426/86 [3].

3. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for ydelse af restitutioner.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes om nødvendigt efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 58

1. Den i artikel 55, stk. 1, nævnte importafgift og den i artikel 57 nævnte eksportrestitution er den importafgift og den eksportrestitution, der gælder på den dag, hvor indførslen finder sted.

2. For at de i artikel 57 nævnte produkter kan nyde godt af den restitution, der er fastsat i samme artikel, skal de ledsages af en erklæring fra den pågældende med oplysning om de mængder saccharose, glucose og glucosesirup, der er indeholdt i det pågældende produkt.

3. De i artikel 55, stk. 1, nævnte produkter skal, når samme artikels stk. 6 eller 7 finder anvendelse på dem, ledsages af en erklæring fra importøren med angivelse af indholdet af tilsat sukker, der er beregnet efter den i artikel 55, stk. 8, nævnte metode. Opfyldes denne betingelse ikke, finder artikel 55, stk. 6, ikke anvendelse.

4. Nøjagtigheden af de erklæringer, der er nævnt i de foregående stykker, kontrolleres af de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes om nødvendigt efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 59

I det omfang det er nødvendigt for, at den fælles markedsordning for vin kan fungere tilfredsstillende, kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal for alle eller nogle af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter helt

[1] EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
[2] EFT nr. L 209 af 1. 11. 1975, s. 1.
[3] EFT nr. L 49 af 27. 2. 1986, s. 1.

eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling.

Artikel 60

1. For tariferingen af de af denne forordning omfattede produkter gælder de almindelige regler for fortolkning af den fælles toldtarif og de særlige regler for denne tarifs anvendelse; den tarifnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller fastsættes i en undtagelsesbestemmelse, som af Rådet på forslag af Kommissionen vedtages med kvalificeret flertal, er det forbudt at

a) opkræve afgifter med tilsvarende virkning som told, dog med forbehold af bestemmelser truffet i medfør af artikel 1, stk. 2, andet afsnit, i protokollen vedrørende storhertugdømmet Luxembourg;

b) anvende kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Som foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion anses bl.a begrænsning af udstedelse af import- og eksportlicenser til en bestemt gruppe berettigede.

Artikel 61

1. Indførsel af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, til hvilke alkohol er tilsat, er forbudt; undtaget herfra er produkter, som svarer til produkter med oprindelse i Fællesskabet, for hvilke denne tilsætning er tilladt i henhold til artikel 25, stk. 1 og 2.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig de betingelser, som er afgørende for, om produkterne svarer til hinanden, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 62

1. Udsættes markedet inden for Fællesskabet for et eller flere af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter på grund af indførsel eller udførsel for alvorlige forstyrrelser, eller trues det af alvorlige forstyrrelser, som kunne bringe de i traktatens artikel 39 omhandlede mål i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, indtil forstyrrelsen eller faren derfor er overstået.

Ved bedømmelsen af, hvorvidt situationen berettiger til anvendelse af disse foranstaltninger, tages der særligt hensyn til;

a) de mængder, for hvilke importlicenser er udstedt eller begæret, og oplysningerne i forhåndsopgørelsen;

b) i givet fald interventionens omfang.

Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke og bestemmer, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Indtræder den i stk. 1, omhandlede situtation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den beslutning inden fireogtyve timer efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder omgående sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

Artikel 63

1. Indførte vine til direkte konsum, som kendetegnes ved en geografisk betegnelse, kan på betingelse af gensidighed ved afsætning inden for Fællesskabet undergives den kontrol og den beskyttelse, der er fastsat i artikel 16 i forordning (EØF) nr. 823/87 for kvbd.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gennemføres ved aftaler med de pågældende tredjelande, der forhandles og indgås efter fremgangsmåden i traktatens artikel 113.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

AFSNIT V

Forskrifter vedrørende omsætning og overgang til frit forbrug

Artikel 64

1. De i artikel 1 nævnte produkter, til hvis fremstilling eller forarbejdning der er anvendt produkter, som ikke omfattes af traktatens artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, hører ikke til de produkter, der frit kan omsættes inden for Fællesskabet.

2. De nærmere bestemmelser, der er nødvendige for iværksættelsen af bestemmelserne i bilag I, II og VI, særlig

for de i nr. 13 i bilag I nævnte dyrkningsarealer, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 65

1. Med forbehold af mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne måtte anvende for vin, der er produceret på deres område, må totalindholdet af svovldioxid i vin ved overgangen til direkte konsum, bortset fra mousserende vin og hedvin, ikke overstige:

a) 160 mg/l for rødvin,

b) 210 mg/l for hvidvin og rosévin.

2. Uanset stk. 1, litra a) og b), forhøjes det maksimale indhold af svovldioxid for så vidt angår vine med et indhold af restsukker udtrykt i invertsukker på 5 g/l eller derover til:

a) 210 mg/l for rødvine, og 260 mg/l for hvidvine og rosévine,

b) 300 mg/l for:

— vine, der er berettiget til benævnelsen »Spätlese« i henhold til Fællesskabets bestemmelser,

— hvide kvbd, der er berettiget til de kontrollerede oprindelsesbetegnelser »Bordeaux supérieur«, »Graves de Vayres«, »Côtes de Bordeaux«, »Saint-Macaire«, »Premières Côtes de Bordeaux«, »Sainte-Foy Bordeaux«, »Côtes de Bergerac«, eventuelt efterfulgt af betegnelsen »Côtes de Saussignac«, »Haut Montravel«, »Côtes de Montravel«, »Rosette«,

— hvide kvbd, der er berettiget til oprindelsesbetegnelserne »Allela«, »La Mancha«, »Navarra«, »Pendedes«, »Rioja«, »Rueda«, »Tarragona«, »Valencia«,

c) 350 mg/l for vine, der er berettiget til benævnelsen »Auslese« i henhold til Fællesskabets bestemmelser, og for hvidvine, som er berettiget til benævelsen »bedre vin med oprindelsesbetegnelse« i henhold til rumænsk lovgivning, og som har ret til følgende navne: Murfatlar, Cotnari, Tirnave, Pietroasele, Valea Călugăreascâ,

d) 400 mg/l for vine, der er berettiget til benævnelserne »Beerenauslese«, »Ausbruch«, »Ausbruchwein« og »Trockenbeerenauslese« i henhold til Fællesskabets bestemmelser, samt hvide kvbd, der er berettiget til de kontrollerede oprindelsesbetegnelser »Sauternes«, »Barsac«, »Cadillac«, »Cérons«, »Loupiac«, »Sainte-Croix-du-Mont«, »Monbazillac«, »Bonnezeaux«, »Quarts de Chaume«, »Coteaux du Layon«, »Coteaux de l'Aubance«, »Graves Supérieures«, »Jurançon«.

3. Rådet kan på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal ændre de i stk. 2, litra b), c) og d), omhandlede vinlister.

4. Kræver vejrforholdene det, kan det fastsættes, at de pågældende medlemsstater i visse af Fællesskabets vinavlszoner for så vidt angår dér produceret vin kan give tilladelse til, at det i denne artikel nævnte totale maksimumsindhold af svovldioxid på under 300 mg/l forøges med højst 40 mg/l.

5. Inden den 1. april 1990 forelægger Kommissionen på baggrund af erfaringerne en rapport for Rådet om det maksimale indhold af svovldioxid i vin, eventuelt ledsaget af forslag, som Rådet træffer afgørelse om med kvalificeret flertal inden den 1. september 1990.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, den i stk. 4 omhandlede bestemmelse og overgangsforanstaltningerne vedrørende vine, der er fremstillet inden den 1. september 1986, samt indførte vine fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 66

1. Indholdet af flygtig syre må højst være på:

— 18 milliækvivalenter/l for druemost i gæring,

— 18 milliækvivalenter/l for hvid- og rosévine samt senest indtil den 31. december 1989 for produkter, der er fremstillet ved sammenstikning af hvidvine med rødvine på det spanske område,

— 20 milliækvivalenter/l for rødvine.

2. Det i stk. 1 omhandlede indhold gælder for:

— produkter, der er fremstillet af druer høstet i Fællesskabet, i produktionsleddet og i alle afsætningsled,

— druemost i gæring og vin med oprindelse i tredjelande i alle led efter indførslen til Fællesskabets geografiske område.

3. Der kan fastsættes undtagelsesbestemmelser til stk. 1 for

a) visse kvbd, samt for visse bordvine, der er betegnet i henhold til artikel 72, stk. 2, når de:
   — har undergået en ælding på mindst to år, eller
   — er fremstillet efter særlige metoder;

b) vin med et totalt alkoholindhold på 13 % vol eller derover.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, og især de i stk. 3 nævnte undtagelsesbestemmelser, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 67

1. Af produkterne under pos. 22.05 i den fælles toldtarif må der inden for Fællesskabet til direkte konsum kun udbydes eller leveres hedvin, mousserende vin, mousserende vin tilsat kulsyre, perlevin, perlevin tilsat kulsyre, kvbd, samt eventuelt, og uanset artikel 73, stk. 1, de i artikel 70, stk. 1 og 2, nævnte vine samt bordvin.

2. Medmindre der træffes undtagelsesbestemmelser for vin på flaske, hvor det kan godtgøres, at påfyldningen er sket før den 1. september 1971, må vin, bortset fra kvbd, som hidrører fra de i artikel 69 nævnte vinstoksorter, men som ikke svarer til definitionerne under nr. 12 til 18 i bilag I, kun anvendes til vinavlerens eget forbrug, til produktion af vineddike eller til destillation.

I år med ugunstige vejrforhold kan det dog besluttes, at produkter fra vinavlszonerne A og B, som ikke har det for den pågældende vinavlszone fastsatte naturlige minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen, anvendes inden for Fællesskabet til fremstilling af mousserende vin eller mousserende vin tilsat kulsyre, hvis de har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 8,5 % vol, eller til fremstilling af perlevin tilsat kulsyre. I så fald foretages tilsætning inden for de i artikel 18, stk. 2, nævnte grænseværdier.

3. Med forbehold af mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne måtte anvende for fremstilling på deres område af produkter, der ikke henhører under pos. 22.05 i den fælles toldtarif, kan druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, kun anvendes til fremstilling af disse produkter.

Druesaft og koncentreret druesaft med oprindelse i Fællesskabet må ikke anvendes til fremstilling af vin eller som tilsætning til vin. Disse produkter kontrolleres med hensyn til deres bestemmelse.

Hensættelse til alkoholisk gæring af disse produkter er forbudt på Fællesskabets geografiske område.

4. Bestemmelserne i stk. 3 finder ikke anvendelse på produkter, der i Det forenede Kongerige og Irland er bestemt til fremstilling af produkter henhørende under pos. 22.07 i den fælles toldtarif, for hvilke medlemsstaterne i henhold til artikel 72, stk. 1, første afsnit, kan give tilladelse til anvendelse af en sammensat betegnelse, hvori ordet »vin« forekommer.

5. Vin, der er egnet til fremstilling af bordvin, men som ikke har opnået det for bordvin krævede minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen, må kun afsættes til fremstilling af mousserende vin, til eddikefremstilling, destillation og andre industriformål. Tilsætning til sådan vin samt sammenstikning heraf med bordvin med henblik på at hæve det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen til det for bordvin krævede niveau, må kun finde sted hos vinproducenten eller for dennes regning.

6. Af vinbærme og presserester fra vindruer med oprindelse i Fællesskabet må der hverken fremstilles vin eller andre drikkevarer, som er bestemt til direkte konsum, bortset fra alkohol, brændevin eller piquettevin.

Piquettevin må, for så vidt som fremstilling heraf er tilladt i den pågældende medlemsstat, kun anvendes til destillation eller til vinavlerens eget forbrug.

Vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, må kun anvendes til destillation.

7. Druemost i gæring, af let tørrede druer, også betegnet »vino dulce natural«, må kun bringes i omsætning med henblik på fremstilling af hedvin og kun i de vindyrkningsområder, hvor en sådan praksis er sædvane pr. 1. januar 1985.

8. Den i stk. 2, første afsnit, fastsatte undtagelse, den i stk. 2, andet afsnit, omhandlede beslutning og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 68

Indført vin, der kan anvendes til fremstilling af mousserende vin, skal stamme fra vinstoksorter og vindyrkningsområder, der giver de kendetegn, som adskiller den fra vin fremstillet i Fællesskabet.

En liste over de i stk. 1 omhandlede sorter og områder vedtages efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 69

1. Medmindre Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal træffer anden bestemmelse, kan i Fællesskabet kun druer af sorter, der er opført som anbefalede eller godkendte vinstoksorter med persningsdruer i den

klassificering, der udarbejdes efter artikel 13, samt deraf afledte produkter anvendes til fremstilling af:

— druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol,

— koncentreret druemost,

— rektificeret koncentreret druemost,

— vin egnet til fremstilling af bordvin,

— bordvin,

— kvbd,

— hedvin,

— druemost i gæring, af let tørrede druer.

2. Druer fra parceller, som er beplantet med sorter klassificeret som midlertidigt godkendte sorter, betragtes dog ligeledes som egnede til fremstilling af de i stk. 1 nævnte produkter,

a) når det drejer sig:

— om sorter fremkommet ved artskrydsning (direkte producerende hybrider): indtil den 31. december 1979 og i Spanien indtil den 31. december 1990,

— om andre sorter, hvis de er blevet klassificeret som midlertidigt godkendt inden den 31. december 1976: indtil den 31. december 1983 og i Spanien indtil den 31. december 1992;

b) når den pågældende sort er blevet klassificeret som midlertidigt godkendt efter den 31. december 1976: i 25 år fra det tidspunkt, hvor denne sort klassificeres som sådan.

Artikel 70

1. De i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), omhandlede produkter kan alene indføres, når følgende betingelser er opfyldt:

a) for alle ovennævnte produkter:

— de skal opfylde de bestemmelser, som gælder for fremstilling, afsætning og i givet fald levering til direkte konsum i oprindelsestredjelandet; opfyldelsen af denne betingelse godtgøres ved fremlæggelse af en attest, udstedt af et organ i oprindelsestredjelandet, som er opført på en liste, der skal opstilles;

— når de er bestemt til direkte konsum, skal de ledsages af en analyseerklæring udarbejdet af et organ eller en myndighed, som er udpeget af oprindelsestredjelandet;

b) for vin til direkte konsum, bortset fra hedvin og mousserende vin:

— den skal have et virkeligt alkoholindhold på mindst 9 % vol og et totalt alkoholindhold på højst 15 % vol;

— den skal have et totalt syreindhold udtrykt i vinsyre på mindst 4,5 g/l, dvs. 60 milliækvivalenter/l.

2. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelig regler for anvendelse af stk. 1.

Det kan efter samme fremgangsmåde bestemmes, at

a) visse vine med oprindelse i de i stk. 1, litra b), omhandlede tredjelande og med en geografisk betegnelse kan leveres til direkte konsum, såfremt deres virkelige alkoholindhold er mindst 8,5 % vol, eller deres totale alkoholindhold overstiger 15 % vol uden tilsætning,

b) der for visse af de i stk. 1 omhandlede produkter, som transporteres i begrænsede mængder og påfyldes små beholdere, gives fritagelse for fremlæggelse af den i stk. 1, litra a), omhandlede attest og analyseerklæring,

c) der for visse vine, der ledsages af et certifikat for oprindelsesbetegnelse eller et oprindelsescertifikat, helt eller delvis kan gives fritagelse for de krav, der er gengivet i den i stk. 1, litra a), omhandlede attest og analyseerklæring.

3. Medmindre Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal træffer anden bestemmelse, må friske druer, druemost, druemost i gæring, koncentreret druemost, koncentreret rektificeret druemost, druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, druesaft og koncentreret druesaft, der har oprindelse i tredjelande, og som befinder sig på Fællesskabets geografiske område, ikke anvendes til fremstilling af eller som tilsætning til vin.

Dette er dog tilladt i frizoner, hvis den fremstillede vin er bestemt til forsendelse til et tredjeland.

Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal gennemførelsesbestemmelserne til andet afsnit, særlig om den pågældende vins betegnelse og de bestemmelser, der gør det muligt at undgå enhver forveksling med fællesskabsvin.

4. Med forbehold af stk. 3, andet afsnit, er igangsætning af alkoholisk gæring for de i første afsnit nævnte produkter forbudt på Fællesskabets geografiske område. Dette gælder dog ikke produkter, der i Det forenede Kongerige og Irland er bestemt til fremstilling af produkter henhørende under

pos. 22.07 i den fælles toldtarif, for hvilke medlemsstaterne i henhold til artikel 72, stk. 1, første afsnit, kan give tilladelse til anvendelse af en sammensat betegnelse, hvori ordet »vin« forekommer.

5. Med forbehold af mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne kan gennemføre for fremstilling på deres område af produkter, der ikke henhører under pos. 22.05 i den fælles toldtarif, må druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, dersom den er indført, kun anvendes til fremstilling af disse produkter.

6. Af vinbærme, presserester fra vindruer, piquettevin og vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation må der, dersom disse produkter er indført, hverken fremstilles vin eller andre drikkevarer til direkte konsum; af indført vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation må der dog fremstilles brændevin.

7. De i stk. 3, første afsnit, nævnte produkter kontrolleres med hensyn til deres anvendelse. Der kan træffes afgørelse om obligatorisk tilsætning af en indikator til indført druemost, indført druemost i gæring, indført koncentreret druemost, indført koncentreret rektificeret druemost, indført druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, samt til indført druesaft, også koncentreret.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 71

1. De i artikel 1 nævnte produkter må kun bringes i omsætning inden for Fællesskabet, når de ledsages af et af myndighederne kontrolleret dokument.

2. Fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne personer, der ligger inde med de i artikel 1 nævnte produkter med henblik på udøvelse af deres erhverv, navnlig producenter, aftappere, forarbejdere samt nærmere bestemte vinhandlere, skal føre en fortegnelse, hvori navnlig ind- og udgang af de nævnte produkter skal specificeres.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig det i stk. 1 nævnte dokuments art og type, samt undtagelserne fra denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 72

1. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal om nødvendigt reglerne for de i artikel 1 nævnte produkters betegnelse og præsentation.

Betegnelsen »bordvin« forbeholdes den i bilag I under nr. 13 definerede vin.

Indtil de i første afsnit nævnte regler bringes i anvendelse, gælder på dette område de af medlemsstaterne fastsatte regler.

2. Medlemsstaterne kan gøre anvendelsen af en geografisk betegnelse som betegnelse for en bordvin særlig betinget af, at den pågældende vin fremstilles fuldstændigt af bestemte, udtrykkeligt udvalgte vinstoksorter og udelukkende hidrører fra det nøjagtigt afgrænsede område, hvis navn den bærer.

3. Med forbehold af supplerende regler vedrørende betegnelsen af produkterne, som skal fastsættes, er anvendelsen af en geografisk betegnelse til betegnelse af bordvin, som fremstilles ved sammenstikning af vin af druer fra forskellige dyrkningsområder, dog tilladt, såfremt mindst 85 % af den ved sammenstikningen fremkomne bordvin hidrører fra det dyrkningsområde, hvis navn den bærer.

Anvendelsen af en geografisk betegnelse for et i vinavlzone A eller vinavlszone B beliggende dyrkningsområde til betegnelse af hvid bordvin er dog alene tilladt, når de produkter, som den sammenstukne vin består af, hidrører fra den pågældende vinavlszone, eller når den pågældende vin fremstilles ved sammenstikning af bordvin fra vinavlszone A med bordvin fra vinavlszone B.

4. Hver enkelt medlemsstat drager omsorg for kontrollen med og beskyttelsen af de bordvine, der betegnes i henhold til bestemmelserne i stk. 2.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 73

1. Medmindre Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal træffer anden bestemmelse, må indførte eller ikke indførte produkter, som henhører under pos. 22.04 og 22.05 i den fælles toldtarif, og som har været genstand for ønologiske fremgangsmåder, der ikke er tilladte efter fællesskabsbestemmelserne eller, i mangel deraf, efter national lovgivning, ikke udbydes eller leveres til direkte konsum.

Det samme gælder for

— produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra a), b) og c), og som ikke er af sund og sædvanlig handelskvalitet,

— produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, og som ikke svarer til definitionerne i bilag I til denne forordning eller til bestemmelser, der er fastsat i medfør af denne forordning.

2. Betingelserne for oplagring og omsætning samt for anvendelse af de i stk. 1 omhandlede produkter tillige med fastlæggelsen af de kriterier, der i enkelttilfælde gør det muligt at undgå en uforholdsmæssig strenghed, og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Efter samme fremgangsmåde fastsættes de betingelser, på hvilke medlemsstaterne kan tillade oplagring og omsætning samt anvendelse af produkter, som ikke opfylder bestemmelserne i denne forordning, bortset fra de i stk. 1, første afsnit, omhandlede, eller de til gennemførelse af denne forordning fastsatte betingelser.

AFSNIT VI

Almindelige bestemmelser

Artikel 74

1. Efter fremgangsmåden i artikel 83 fastsættes:

a) analysemetoderne til bestemmelse af indholdet af de produkter, der er nævnt i artikel 1, og regler, som gør det muligt at fastslå, om disse produkter har undergået en behandling, der er i strid med de tilladte ønologiske fremgangsmåder,

b) om nødvendigt de grænseværdier for de tilstedeværende bestanddele, som karakteriserer anvendelsen af visse ønologiske fremgangsmåder, og oversigter, som gør det muligt at sammenholde de analytiske data.

2. Er de i stk. 1 nævnte fællesskabsanalysemetoder eller regler ikke fastsat, gælder dog:

a) de metoder og regler, som er anført i bilag A til den internationale konvention af 13. oktober 1954 om standardisering af analyse- og vurderingsmetoder for vin,

b) eller, såfremt nævnte bilag ikke indeholder sådanne, de metoder og regler, som normalt anvendes i den pågældende medlemsstat.

Artikel 75

For at forhindre, at vinmarkedet forstyrres gennem en ændring af prisniveauet ved overgangen fra et produktionsår til et andet, kan de nødvendige bestemmelser fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 76

Medmindre andet er bestemt i denne forordning, finder traktatens artikel 92, 93 og 94 anvendelse på produktion af og handel med de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 77

Der kan efter fremgangsmåden i artikel 83 træffes overgangsforanstaltninger, der gør det muligt at omsætte bordvin, der er fremstillet før den 1. september 1976, og som svarer til definitionen i nr. 13 i bilag I, som den finder anvendelse inden denne dato, men som ikke opfylder denne definition, således som den finder anvendelse efter nævnte dato.

De overgangsforanstaltninger, som er nødvendige for at lette overgangen til den ordning, der er indført ved artikel 17, 26 og 66 samt bilag IV, især for så vidt angår de i artikel 1 omhandlede produkter, som stammer fra 1977-høsten eller tidligere års høst, hvad enten de er indførte eller ej, fastsættes efter samme fremgangsmåde.

Artikel 78

Rådet kan på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal træffe sådanne afvigende foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at imødegå en ekstraordinær situation opstået ved naturkatastrofe.

Artikel 79

1. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at fællesskabsbestemmelserne i vinsektoren overholdes. De udpeger en eller flere instanser, som de pålægger at føre kontrol med, at disse bestemmelser overholdes.

De meddeler Kommissionen navn og adresse på:

— de i første afsnit nævnte instanser;

— de laboratorier, der er bemyndiget til at foretage officielle analyser inden for vinsektoren.

Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

I tilfælde, hvor bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 283/72 [1] ikke finder anvendelse, sætter medlemsstaterne de af dem udpegede instanser i stand til at opretholde direkte forbindelse med de pågældende instanser i de øvrige medlemsstater og i tredjelande, der har indgået en aftale eller et arrangement med Fællesskabet om et sådant samarbejde, med henblik på gennem udveksling af oplysninger lettere at kunne forebygge og afsløre overtrædelser af de i første afsnit omhandlede bestemmelser.

2. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de nødvendige foranstaltninger til at sikre en ensartet anvendelse af fællesskabsbestemmelserne inden for vinsektoren, særlig med hensyn til kontrol og forbindelserne mellem de i stk. 1, fjerde afsnit, omhandlede instanser.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1, andet afsnit, og til stk. 2 fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 80

For at sikre de nødvendige betingelser for en fuldstændig gennemførelse af de i denne forordning fastsatte foranstaltninger fastsætter Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal inden den 1. oktober 1985 de almindelige regler om indførelse af en fællesskabsfortegnelse over vindyrkningsarealer. Disse bestemmelser skal navnlig omfatte målsætninger, betingelser og frister for udarbejdelsen af fortegnelsen samt finansieringsvilkårene herfor.

Artikel 81

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning. Reglerne i forbindelse med meddelelse om og udbredelse af disse oplysninger fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 83.

Artikel 82

1. Der nedsættes en forvaltningskomité for vin, i det følgende benævnt »komiteen«, som består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. I komiteen tildeles der medlemsstaternes stemmer vægt efter traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Artikel 83

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden sagen for komiteen, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget de foreliggende spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal som fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2.

3. Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Såfremt disse foranstaltninger imidlertid ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, meddeles de omgående Rådet af Kommissionen. Kommissionen kan da i højst en måned fra denne meddelelse udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget.

Rådet kan med kvalificeret flertal inden for en frist på en måned træffe anden afgørelse.

Artikel 84

Komiteen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 85

Ved denne forordnings anvendelse skal der på passende måde i lige høj grad tages hensyn til de i traktatens artikel 39 og 110 nævnte mål.

Artikel 86

1. Forordning (EØF) nr. 337/79 og (EØF) nr. 340/79 ophæves.

2. Henvisninger til de i henhold til stk. 1 ophævede forordninger skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Henvisninger til artikler i de ophævede forordninger skal læses efter sammenligningstabellen i bilag VIII.

Artikel 87

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1987.

[1] EFT nr. L 36 af 10. 2. 1972, s. 1

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. marts 1987.

På Rådets vegne

L. TINDEMANS

Formand

BILAG I

DE I ARTIKEL 1, STK. 4, LITRA a), NÆVNTE DEFINITIONER

1. *Friske druer:* den til vinfremstilling anvendte modne eller meget let tørrede vinstokfrugt, som efter de sædvanlige vinmetoder kan perses eller presses, og som kan gære spontant alkoholisk.

2. *Druemost:* det af friske druer på naturlig måde eller ved fysiske processer fremstillede flydende produkt. Der tillades et virkeligt alkoholindhold i druemosten på højst 1 % vol.

3. *Druemost i gæring:* det ved gæring af druemost fremkomne produkt med et virkeligt alkoholindhold på over 1 % vol og under tre femtedele af dets totale alkoholindhold udtrykt i volumen, dog anses visse kvbd, der har et virkeligt alkoholindhold på under tre femtedele at det totale alkoholindhold udtrykt i volumen dog ikke under 5,5 % vol, ikke som druemost i gæring.

4. *Druemost i gæring, af let tørrede druer, også betegnet »vino dulce natural«:* det ved delvis gæring af druemost af let tørrede druer fremkomne produkt, hvis totale sukkerindhold inden gæring er mindst 272 g/l, og hvis naturlige og virkelige alkoholindhold ikke må være under 8 % vol.

5. *Druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol:* det produkt, som:

   — er fremstillet i Fællesskabet,

   — har et virkeligt alkoholindhold på 12 % vol og derover, men under 15 % vol, og som

   — er fremstillet ved, at der til ugæret druemost med et naturligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol, som udelukkende hidrører fra de i artikel 69 omhandlede vinstoksorter, tilsættes:

      — enten neutral alkohol fremstillet af vinstokprodukter, herunder alkohol, fremstillet ved destillation af tørrede druer, med et virkeligt alkoholindhold på mindst 95 % vol,

      — eller et ikke-rektificeret produkt frembragt ved destillation af vin og med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol og højst 80 % vol.

6. *Koncentreret druemost:* ikke-karamelliseret druemost, som:

   — fremstilles ved delvis dehydrering af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret som anvendt efter metoden i bilaget til forordning (EØF) nr. 543/86 ved 20° C ikke viser under 50,9 %,

   — udelukkende stammer fra de i artikel 69 omhandlede vinstoksorter,

   — er produceret inden for Fællesskabet, og

   — er fremstillet af druemost, der mindst udviser det minimum af naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen, som gælder for den vinavlszone, i hvilken druerne er høstet.

   Der tillades et virkeligt alkoholindhold i den koncentrerede druemost på højst 1 % vol.

7. a) **Definitioner, der anvendes indtil den 31. august 1987:**

   Koncentreret rektificeret druemost: det flydende ikke-karamelliserede produkt, som:

   — fremstilles ved delvis dehydrering af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret som anvendt efter metoden i bilaget til forordning (EØF) nr. 543/86 ved 20° C ikke viser under 70,5 %; medlemsstaterne kan dog for produkter anvendt på deres område tillade en anden visning, men ikke under 51,9 %.

— har undergået godkendte behandlinger til afsyring og fjernelse af andre bestanddele end sukker, således at syreindholdet udtrykt i eddikesyre ikke udgør mere end 1 g/kg af det samlede sukkerindhold, og askeindholdet ikke udgør mere end 1,2 g/kg af det samlede sukkerindhold,

— har et indhold af:

— totalphenoler på mellem 100 og 400 mg/kg af det samlede sukkerindhold,

— enkle phenoler på mindst 50 % af det totale phenolindhold,

— saccharose på under 20 g/kg af det samlede sukkerindhold,

— udelukkende stammer fra de i artikel 69 omhandlede vinstoksorter,

— er produceret inden for Fællesskabet,

— er fremstillet af druemost, der mindst udviser det minimum af naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen, der gælder for den vinavlzone, i hvilken druerne er høstet.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold i den koncentrerede rektificerede druemost på højst 1 % vol.

b) **Definitioner, der anvendes fra den 1. september 1987:**

Koncentreret rektificeret druemost: det flydende ikke-karamelliserede produkt, som:

— fremstilles ved delvis dehydrering af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret som anvendt efter metoden i bilaget til forordning (EØF) nr. 543/86 ved 20° C viser mindst 70,5 %; medlemsstaterne kan dog for produkter anvendt på deres område tillade en anden visning, dog mindst 51,9 %.

— har undergået godkendte behandlinger til afsyring og fjernelse af andre bestanddele end sukker,

— besidder følgende egenskaber:

— pH på højst, 5,

— en absorbans på højst 0,100 ved 425 nm og en vejlængde på 1 cm,

— et indhold af saccharose, der ikke kan påvises ved en nærmere fastsat analysemetode,

— et indhold af ethanol på højst 0,5 g/kg at det totale sukkerindhold,

— et totalindhold af nitrogen på højst 100 mg/kg af det totale sukkerindhold,

— et Folin-Ciocalteau-indeks på højst 4,00,

— et titreringssyreindhold på højst 10 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold,

— et indhold af svovldioxid på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold,

— et indhold af sulfat på højst 2 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold,

— et indhold af chlorid på højst 1 milliækvivalent/kg af det totale sukkerindhold,

— et indhold af phosphat på højst 1 milliækvivalent/kg af det totale sukkerindhold,

— et totalindhold af kationer på højst 8 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold,

— en ledningsevne på højst 50 µS/cm ved 25° Brix og ved 20° C,

— et indhold af hydroxymethylfurtural på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold,

— udelukkende stammer fra de i artikel 69 omhandlede vinstoksorter,

— er produceret inden for Fællesskabet,

— er fremstillet af druemost, der mindst udviser det mindste naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen, som gælder for den vinavlszone, i hvilken druerne er høstet.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold i den rektificerede koncentrerede druemost på højst 1 % vol.

8. *Druesaft:* det flydende produkt, der er ugæret, men som kan gære, og som frembringes gennem behandlinger, der gør det egnet til at drikkes i uforarbejdet stand; det fremstilles

a) af friske druer eller af druemost, eller

b) ved fortynding af:

— koncentreret druemost, herunder koncentreret druemost, defineret i overensstemmelse med artikel 1, stk. 4, litra a), eller af

— koncentreret druesaft.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold i druesaften på højst 1 % vol.

9. *Koncentreret druesaft:* ikke-karamelliseret druesaft, som fremstilles ved delvis dehydrering af druesaft under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret som anvendt efter metoden i bilaget til forordning (EØF) nr. 543/86 ved 20° C ikke viser under 50,9 %.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold i den koncentrerede druesaft på højst 1 % vol.

10. *Vin:* det produkt, som fremstilles udelukkende ved alkoholisk, fuldstændig eller delvis gæring af friske druer, persede eller upersede, eller af druemost.

11. *Ung ikke-færdiggæret vin:* den vin, hvis alkoholiske gæring endnu ikke er færdig, og hvis bærme endnu ikke er udskilt.

12. *Vin egnet til fremstilling af bordvin:* vin som:

— udelukkende hidrører fra vinstoksorter, som er nævnt i artikel 69,

— produceres inden for Fællesskabet, og

— mindst har det naturlige minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen, der er fastsat for den vinavlszone, i hvilken den er blevet produceret.

13. *Bordvin:* andre vine end kvbd, der:

— udelukkende hidrører fra vinstoksorter, som er nævnt i artikel 69,

— produceres inden for Fællesskabet,

— efter de eventuelle processer, der er nævnt i artikel 19, har et virkeligt alkoholindhold på 8,5 % vol eller derover, for så vidt sådan vin udelukkende fremstilles af druer, som er høstet i vinavlszone A og B, og på 9 % vol eller derover for de øvrige vinavlszoner, samt et totalt alkoholindhold på højst 15 % vol,

— derudover har et totalt syreindhold på 4,5 g/l eller derover udtrykt i vinsyre, dvs. 60 milliækvivalenter/l.

For vine, der er produceret på visse vindyrkningsarealer, der nærmere skal fastlægges, og som er produceret uden tilsætning og ikke indeholder mere end 5 g restsukker, kan den maksimale grænseværdi for det totale alkoholindhold imidlertid forhøjes til 17 % vol.

»Retsina-bordvin« er bordvin, som har været genstand for den i bilag VI, nr. 1, litra n), omhandlede ønologiske fremgangsmåde.

14. *Hedvin:* det produkt, som fremstilles inden for Fællesskabet,

har et totalt alkoholindhold på mindst 17,5 % vol samt et virkeligt alkoholindhold på mindst 15 % vol og højst 22 % vol,

og

fremstilles af druemost eller vin, der stammer fra bestemte af de i artikel 69 nævnte vinstoksorter og har et naturligt alkoholindhold på mindst 12 % vol:

ved frysning,

eller

ved tilsætning under eller efter gæringen af:

i) neutral alkohol produceret af vinstokprodukter, herunder alkohol hidrørende fra destillation af tørrede druer, med et virkeligt alkoholindhold på mindst 95 % vol,

ii) et ikke-rektificeret produkt, frembragt ved destillation af vin og med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol og højst 80 % vol,

iii) koncentreret druemost eller, for så vidt angår visse kvalitetshedvine fra bestemte dyrkningsområder anført på en fortegnelse, der skal vedtages, og for hvilke en sådan fremgangsmåde er sædvanlig, druemost, der er koncentreret ved direkte opvarmning, og som bortset fra denne proces svarer til definitionen af koncentreret druemost,

iv) en blanding af disse produkter.

Dog kan visse kvalitetshedvine fra bestemte dyrkningsområder, opført på en fortegnelse, der nærmere skal fastlægges, fremstilles af ugæret druemost, som ikke behøver at have et naturligt alkoholindhold på mindst 12 % vol.

Desuden kan visse kvalitetshedvine produceret i bestemte dyrkningsområder, opført på en fortegnelse, der nærmere skal fastlægges, og fremstillet i overensstemmelse med ovennævnte afsnit, have et totalt alkoholindhold på ikke under 15 % vol, såfremt en bestemmelse herom var indeholdt i den pr. 1. januar 1985 gældende nationale lovgivning.

Ved hedvin forstås endvidere følgende produkter:

a) kvalitetshedvin fra bestemte dyrkningsområder, også betegnet »vino generoso«, fremstillet under flor:

— som har et totalt alkoholindhold på mindst 15 % vol og et virkeligt alkoholindhold på højst 22 % vol samt et sukkerindhold på under 5 g/l,

— som er fremstillet på grundlag af druemost fra vinstoksorter udvalgt blandt de i artikel 69 omhandlede, og som har et naturligt alkoholindhold på mindst 10,5 % vol,

— som er fremstillet ved tilsætning af vinalkohol med et virkeligt alkoholindhold på mindst 95 % vol;

b) kvalitetshedvine produceret i bestemte dyrkningsområder, også betegnet »vino generoso de licor«:

— som har et totalt alkoholindhold på mindst 17,5 % vol og et virkeligt alkoholindhold på mindst 15 % vol og højst 22 % vol,

— som er fremstillet på grundlag af »vino generoso« med tilsætning af druemost i gæring, af let tørrede druer, også betegnet »vino dulce natural«, eller af koncentreret druemost;

c) rød kvalitetshedvin, produceret i bestemte dyrkningsområder:

— som har et totalt alkoholindhold på mindst 17,5 % vol og et virkeligt alkoholindhold på mindst 15 % vol og højst 22 % vol,

— som er fremstillet på grundlag af druemost fra vinstoksorter udvalgt blandt de i artikel 69 omhandlede, og som har et naturligt alkoholindhold på mindst 11 % vol,

— som er fremstillet ved tilsætning under eller efter gæringen af:

i) enten neutral alkohol fremstillet af vinprodukter med et virkeligt alkoholindhold på mindst 95 % vol,

ii) eller et ikke-rektificeret produkt hidrørende fra destillation af vin og med et alkoholindhold på mindst 70 % vol.

15. *Mousserende vin:* bortset fra den i artikel 67, stk. 2, første afsnit, omhandlede undtagelsesbestemmelse, det produkt, som er fremstillet ved første eller anden alkoholgæring:

— af friske druer egnet til fremstilling af bordvin,

— af druemost egnet til fremstilling af bordvin,

— af vin egnet til fremstilling af bordvin,

— af bordvin,

— af kvbd,

— eller, på de i artikel 68 omhandlede betingelser, af indført vin,

og som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømning af kuldioxid udelukkende hidrørende fra gæringen, og i lukkede beholdere ved 20° C udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning.

16. *Mousserende vin tilsat kulsyre:* det produkt, som:

— fremstilles af bordvin, jf. dog artikel 67, stk. 2,

— er fremstillet i Fællesskabet,

— når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømning af kuldioxid, der helt eller delvis er tilsat,

— i lukkede beholdere ved 20° C udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning.

17. *Perlevin:* det produkt, som:

— fremstilles af bordvin, af kvbd eller af produkter, der er egnede til fremstilling af bordvin eller kvbd, for så vidt disse vine eller produkter har et totalt alkoholindhold på mindst 9 %,

— har et virkeligt alkoholindhold på mindst 7 % vol,

— i lukkede beholdere ved 20° C udviser et overtryk på mindst 1 og højst 2,5 bar, som skyldes endogen kuldioxid i opløsning,

— er påfyldt beholdere, der rummer 60 liter eller derunder.

18. *Perlevin tilsat kulsyre:* det produkt, som:

— fremstilles af bordvin, af kvbd eller af produkter, der er egnede til fremstilling af bordvin eller kvbd,

— har et virkeligt alkoholindhold på mindst 7 % vol og et totalt alkoholindhold på mindst 9 % vol,

— i lukkede beholdere ved 20° C udviser et overtryk på mindst 1 og højst 2,5 bar, som skyldes helt eller delvis tilsat kuldioxid i opløsning,

— er påfyldt beholdere, der rummer 60 liter eller derunder.

19. *Vineddike:* eddike, som:

— udelukkende fremstilles ved eddikesyregæring af vin,

— har et i eddikesyre udtrykt syreindhold af mindst 60 g/l.

20. *Vinbærme:* den rest, som afsætter sig i beholdere, der indeholder vin, efter gæringen eller under lagringen eller efter den tilladte behandling, samt den rest, der fremkommer ved filtrering eller centrifugering af dette produkt.

Følgende betragtes ligeledes som vinbærme:

— den rest, som afsætter sig i beholdere, der indeholder druemost, under lagringen eller efter den tilladte behandling,

— den rest, der fremkommer ved filtrering eller centrifugering af dette produkt.

21. *Presserester fra vindruer:* den gærede eller ikke-gærede rest ved presning af druer.

22. *»Piquettevin«:* det produkt, som:

— fremstilles ved gæring af ubehandlede presserester af druer udblødt i vand eller

— ved udvaskning i vand af gærede presserester af druer.

23. *Vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation:* det produkt, som:

— har et virkeligt alkoholindhold på mindst 18 % vol og højst 24 % vol,

— udelukkende fremstilles ved, at der til en vin uden restsukker tilsættes et ikke-rektificeret, ved destillation af vin opstået produkt med et virkeligt alkoholindhold på højst 86 % vol,

— har et indholdt af flygtig syre på højst 1,50 g/l udtrykt i eddikesyre.

BILAG II

ALKOHOLINDHOLD

1. Ved *virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen* forstås antal liter ren alkohol ved 20° C, som findes i 100 liter af produktet ved samme temperatur.

2. Ved *potentielt alkoholindhold udtrykt i volumen* forstås antal liter ren alkohol ved 20° C, som vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 liter af produktet ved samme temperatur.

3. Ved *totalt alkoholindhold udtrykt i volumen* forstås summen af virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen og potentielt alkoholindhold udtrykt i volumen.

4. Ved *naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen* forstås det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i det pågældende produkt forud for en hvilken som helst tilsætning.

5. Ved *virkeligt alkoholindhold udtrykt i masse* forstås antal kg ren alkohol, der findes i 100 kg af produktet.

6. Ved *potentielt alkoholindhold udtrykt i masse* forstås antal kg ren alkohol, der vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 kg af produktet.

7. Ved *totalt alkoholindhold udtrykt i masse* forstås summen af virkeligt alkoholindhold udtrykt i masse og potentielt alkoholindhold udtrykt i masse.

BILAG III

BORDVINSTYPER OMHANDLET I ARTIKEL 27

1. *Røde bordvinstyper er:*

   a) rød bordvin, undtagen den under litra c) nævnte, med et virkeligt alkoholindhold på mindst 10 % vol og højst 12 % vol; den betegnes »type R I«;

   b) rød bordvin, undtagen den under litra c) nævnte, med et virkeligt alkoholindhold på mindst 12,5 % vol og højst 15 % vol; den betegnes »type R II«;

   c) rød bordvin fra vinstoksorter af arten »Portugieser«; den betegnes »type R III«.

2. *Hvide bordvinstyper er:*

   a) hvid bordvin, undtagen den under litra b) og c) nævnte, med et virkeligt alkoholindhold på mindst 10 % vol og højst 13 % vol; den betegnes »type A I«;

   b) hvid bordvin fra vinstoksorter af arterne Sylvaner eller Müller-Thurgau; den betegnes »type A II«;

   c) hvid bordvin fra vinstoksorter af arten Riesling; den betegnes »type A III«.

BILAG IV

VINAVLSZONER

1. *Vinavlszone A omfatter:*

   a) i Forbundsrepublikken Tyskland alle vindyrkningsarealer, bortset fra arealerne i vinavlszone B;

   b) i Belgien: det belgiske vindyrkningsareal;

   c) i Luxembourg: det luxembourgske vindyrkningsareal;

   d) i Nederlandene: det nederlandske vindyrkningsareal;

   e) i Det forenede Kongerige: det britiske vindyrkningsareal.

2. *Vinavlszone B omfatter:*

   a) i Forbundsrepublikken Tyskland vindyrkningsarealer i området Baden;

   b) i Frankrig, vindyrkningsarealer i de departementer, der ikke er anført i dette bilag, samt i følgende departementer:

   — i Alsace:
   Bas-Rhin, Haut-Rhin,

   — i Lorraine:
   Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,

   — i Champagne:
   Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,

   — i Jura:
   Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,

   — i Savoyen:
   Savoie, Haute-Savoie,

   — i Loiredalen:
   Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne, samt vindyrkningsarealerne i arrondissementet Cosne-sur-Loire i departementet Nièvre.

3. *Vinavlszone C Ia omfatter* i Frankrig vindyrkningsarealerne

   a) i følgende departementer:

   Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde Isère, Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (bortset fra arrondisementet Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Haute-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne;

   b) i arrondissementerne Valence og Die i departementet Drôme (bortset fra kantonerne Dieulefit, Loriol, Marsanne og Montélimar);

   c) i departementet Ardèche: hele arrondissementet Tournon og kantonerne Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne-de-Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge og La Voulte-sur-Rhône.

4. *Vinavlszone C Ib omfatter* i Italien vindyrkningsarealerne i Valle d'Aosta samt i provinserne Sondrio, Bolzano, Trento og Belluno.

5. *Vinavlszone C II omfatter:*

   a) i Frankrig vindyrkningsarealerne

   — i følgende departementer: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales, (bortset fra kantonerne Olette og Arles-sur-Tech), Vaucluse;

   — i den del af departementet Var, der mod syd afgrænses af den nordlige grænse af kommunerne Evenos, Le Beausset, Soliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Sainte-Maxime;

— i arrondissementet Nyons og i kantonerne Dieulefit, Loriol, Marsanne og Montélimar i departementet Drôme;

— i departementet Ardèche: de administrative enheder, der ikke er anført i nr. 3, litra c);

b) i Italien vindyrkningsarealerne i følgende regioner:

Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friouli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia bortset fra provinsen Sondrio, Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto bortset fra provinsen Belluno, herunder de til disse regioner hørende øer, såsom Elba og de øvrige øer i arcipelago toscano, øerne i arcipelago ponziano samt Capri og Ischia.

6. *Vinavlszone C IIIa omfatter* i Grækenland vindyrkningsarealerne i følgende nomoi: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larissa, Joannina, Lefkadia, Achaja, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklion, Hania, Rethimnon, Samos, Lasithi samt øen Santorini.

7. *Vinavlszone C IIIb omfatter:*

a) i Frankrig vindyrkningsarealerne:

— i Corcicas departementer;

— i den del af departementet Var, der ligger mellem havet og en linje bestående af kommunerne (disse inklusive) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Sainte-Maxime;

— i kantonerne Olette og Arles-sur-Tech i departementet Pyrénées-Orientales;

b) i Italien vindyrkningsarealerne i følgende regioner: Calabria, Basilicata, Puglia, Sardegna og Sicilia, herunder øerne i disse regioner, bl. a. Pantelleria, Eolie-, Egadi- og Pelagieøerne;

c) i Grækenland de vindyrkningsarealer, der ikke er medtaget under nr. 6.

8. Afgrænsningen af de områder, der hører ind under de administrative enheder, som er nævnt i dette bilag, fremgår af de nationale bestemmelser, som var gældende den 15. december 1981.

BILAG V

UDTRYK VEDRØRENDE UDVIKLINGEN AF PRODUKTIONSKAPACITETEN

a) *rydning:*

fuldstændig fjernelse af alle rodstokke på et vindyrkningsareal;

b) *plantning:*

endelig anbringelse af podede eller upodede vinplanter eller dele af vinplanter med henblik på drueproduktion eller på at anlægge et vinareal med moderpodestammer;

c) *genbeplantning:*

plantning af vinstokke i henhold til en genbeplantningsret;

d) *nyplantning:*

plantning af vinstokke, der ikke dækkes af definitionen på genbeplantning under litra c);

e) *genbeplantningsret:*

retten til på de vilkår, der er fastlagt i denne forordning, at plante vinstokke i renkultur på et areal svarende til det ryddede i de otte produktionsår, der følger efter det år, hvor en behørigt anmeldt rydning har fundet sted.

BILAG VI

FORTEGNELSE OVER TILLADTE ØNOLOGISKE FREMGANGSMÅDER OG BEHANDLINGSMETODER

1. De ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, der kan anvendes for friske druer, druemost, druemost i gæring, koncentreret druemost samt ung ikke-færdiggæret vin:

   a) luftning;

   b) varmebehandling;

   c) centrifugering og filtrering med eller uden anvendelse af inaktivt filtertilsætningsstof på betingelse af, at der ikke efterlades uønskede rester i det således behandlede produkt;

   d) anvendelsen af kulsyre, også kaldet kuldioxid, eller af argon eller nitrogen, enten alene eller blandet med hinanden, udelukkende med henblik på at frembringe en inaktiv atmosfære og behandle produktet uden indvirkning fra luften;

   e) anvendelse af vingær;

   f) anvendelse af en af eller følgende fremgangsmåder med henblik på at fremme gærudviklingen:
      — tilsætning:
        — af diammoniumphosphat eller ammoniumsulfat inden for en grænseværdi på 0,3 g/l;
        — af ammoniumsulfit eller ammoniumbisulfit inden for en grænseværdi på 0,2 g/l.

        Disse produkter kan ligeledes anvendes sammen inden for en samlet grænseværdi på 0,3 g/l, uden at dette berører ovennævnte grænseværdi på 0,2 g/l;
      — tilsætning af thiamindihydrochlorid inden for en grænseværdi på 0,6 mg/l, udtrykt i thiamin;

   g) anvendelse af svovlsyrlinganhydrid, også kaldet svovldioxid, af kaliumbisulfit eller af kaliummetabisulfit, også kaldet kaliumdisulfit eller kaliumpyrosulfit;

   h) fjernelse af svovldioxid ved fysiske metoder;

   i) behandling af hvid most og unge ikke-færdiggærede hvidvine med kulstof til ønologisk brug inden for en grænseværdi på 100 g tørstof/hl;

   j) klaring ved hjælp af et eller flere af nedenstående stoffer til ønologisk brug:
      — spiselig gelatine,
      — ægte husblas,
      — kaliumkasein og kaliumkaseinater,
      — animalsk albumin,
      — bentonit,
      — siliciumdioxid i form af gel eller kolloid opløsning,
      — kaolin,
      — tannin,
      — pektolytiske enzymer;

   k) anvendelse af sorbinsyre eller kaliumsorbat;

   l) anvendelse af vinsyre til syring på de i artikel 21 og 23 omhandlede vilkår;

   m) anvendelse af et af eller flere af følgende stoffer til afsyring i henhold til artikel 21 og 23:
      — neutralt kaliumtartrat,
      — kaliumbicarbonat,
      — calciumcarbonat, eventuelt indeholdende ringe mængder af dobbeltcalciumsalt af L (+) vinsyre og L (−) æblesyre,
      — calciumtartrat eller vinsyre i henhold til artikel 17, stk. 3, første afsnit;

   n) tilsætning af Aleppofyr-harpiks på de i artikel 17, stk. 3, andet og tredje afsnit, omhandlede betingelser.

2. Ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, der kan anvendes for druemost bestemt til fremstilling af koncentreret rektificeret druemost:

   a) luftning;

   b) varmebehandling;

   c) centrifugering og filtrering, også med inaktivt filtertilsætningsstof, såfremt anvendelsen heraf ikke efterlader uønskede rester i det således behandlede produkt;

   d) anvendelse af svovlsyrlinganhydrid, også kaldet svovldioxid, af kaliumbisulfit eller af kaliummetabisulfit, også kaldet kaliumdisulfit eller kaliumpyrosulfit;

   e) fjernelse af svovldioxid ved fysiske metoder;

   f) behandling med kulstof til ønologisk brug;

   g) anvendelse af calciumcarbonat, eventuelt indeholdende ringe mængder af dobbeltcalciumsalt af L (+) vinsyre og L (–) æblesyre;

   h) anvendelse af ionbyttende harpikser på betingelser, der nærmere skal fastlægges.

3. Ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, der kan anvendes til delvis gæret druemost bestemt til direkte konsum i denne tilstand, vin egnet til fremstilling af bordvin, bordvin, mousserende vin og kvbd:

   a) anvendelse i tørre vine og i mængder, der ikke overstiger 5 % af frisk vinbærme, der er sund og ikke fortyndet, og som indeholder vingær, der stammer fra nylig fremstilling af tørre vine;

   b) luftning eller gennemstrømning med argon eller nitrogen;

   c) varmebehandling;

   d) centrifugering og filtrering med eller uden anvendelse af inaktivt filtertilsætningsstof på betingelse af, at der ikke efterlades uønskede rester i det således behandlede produkt;

   e) anvendelsen af kulsyre, også kaldet kuldioxid, eller af argon eller nitrogen, enten alene eller blandet med hinanden, udelukkende med henblik på at frembringe en inaktiv atmosfære og behandle produktet uden indvirkning fra luften;

   f) tilsætning af kulsyre, forudsat at kulsyreindholdet i den således behandlede vin ikke overstiger 2 g/l;

   g) anvendelse på de i fællesskabsreglerne fastsatte vilkår af svolvsyrlinganhydrid, også kaldet svovldioxid, af kaliumbisulfit eller af kaliummetabisulfit, også kaldet kaliumdisulfit eller kaliumphyrosulfit;

   h) tilsætning af sorbinsyre eller af kaliumsorbat forudsat at det endelige indhold af sorbinsyre i det behandlede produkt, som overgår til direkte konsum, ikke overstiger 200 mg/l;

   i) tilsætning af L-ascorbinsyre, dog højst 150 mg/l;

   j) tilsætning af citronsyre til stabilisering af vinen med forbehold af, at det endelige indhold heraf i den behandlede vin ikke overstiger 1 g/l;

   k) tilsætning af et af følgende stoffer til syring i henhold til artikel 21 og 23:
      — vinsyre,

      eller

      — æblesyre i henhold til artikel 15, stk. 6, andet led;

   l) anvendelse af et af eller flere af følgende stoffer til afsyring i henhold til artikel 21 og 23:
      — neutralt kaliumtartrat,
      — kaliumbicarbonat,
      — calciumcarbonat, eventuelt indeholdende ringe mængder af dobbelt calciumsalt af L (+)vinsyre og L (–)æblesyre,
      — calciumtartrat eller vinsyre i henhold til artikel 17, stk. 3, første afsnit;

   m) klaring ved hjælp af et eller flere af nedenstående stoffer til ønologisk brug:
      — spiselig gelatine,
      — ægte husblas,

— kaliumcasein og kaliumcaseinater,

— animalsk albumin,

— betonit,

— siliciumdioxid i form af gel eller kollid opløsning,

— kaolin;

n) tilsætning af tannin;

o) behandling af hvidvin med kul til ønologisk brug inden for en grænseværdi på 100 g tørstof/hl;

p) behandling på betingelser, der skal fastsættes nærmere:

— af hvidvin og rosévin med kaliumferrocyanid;

— af rødvin med kaliumferrocyanid eller med calciumphytat i henhold til artikel 17, stk. 2;

q) tilsætning af meta-vinsyre inden for en grænseværdi på 100 mg/l;

r) anvendelse af gummi arabicum;

s) anvendelse af DL vinsyre med henblik på bundfældning af overskydende calcium på betingelser, der skal fastsættes nærmere;

t) anvendelsen af et af følgende stoffer ved fremstilling af mousserende vine ved gæring på flaske, og hvis bærme udskilles ved degorgering:

— calciumalginat,

eller

— kaliumalginat,

eller

— natriumalginat i henhold til artikel 17, stk. 2, andet led;

u) anvendelse af paraffinplader, der er præpareret med allylisothiocyanat, således at der dannes en steril atmosfære, udelukkende i de medlemsstater, hvor en sådan anvendelse traditionelt finder sted, og så længe den ikke er forbudt i henhold til den nationale lovgivning, forudsat at anvendelse sker i beholdere med et rumfang på over 20 liter, og at der ikke er noget spor af allylisothiocyanat i vinen;

v) tilsætning af kaliumbitartrat for at fremme udfældningen af vinsten;

w) behandling med kobbersulfat inden for en grænseværdi på 20 mg/l på de i artikel 17, stk. 1, fastsatte betingelser med forbehold af, at det således behandlede produkts kobberindhold ikke overstiger 1 mg/l.

BILAG VII

FASTE SATSER FOR INDHOLD AF TILSAT SUKKER OG AF NATURLIGT SUKKER I DRUESAFT

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Faste satser for indhold af sukker	
		tilsat	naturligt
1	2	3	4
20.07	Frugt- og grønsagssafter (herunder druemost), ugærede, også tilsat sukker, men ikke tilsat alkohol:		
	A. Med en densitet ved 20° C på over 1,33 g/cm³:		
	I. Druesaft (herunder druemost):		
	b) Med en værdi pr. 100 kg netto på 22 ECU og derunder:		
	1. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent	49	15
	B. Med en densitet ved 20° C på 1,33 g/cm³ og derunder:		
	I. Druesaft (herunder druemost), æblesaft og pæresaft; blandinger af æblesaft og pæresaft:		
	b) Med en værdi pr. 100 kg netto på 18 ECU og derunder:		
	1. Druesaft (herunder druemost):		
	aa) Koncentreret:		
	11. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent	49	15
	bb) I andre tilfælde:		
	11. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent	49	15

BILAG VIII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 337/79	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 27
Artikel 3	Artikel 28
Artikel 3a	Artikel 29
Artikel 4	Artikel 30
Artikel 5	Artikel 31
Artikel 6	Artikel 47
Artikel 7	Artikel 32
Artikel 9	Artikel 33
Artikel 10	Artikel 34
Artikel 11	Artikel 38
Artikel 12a	Artikel 42
Artikel 12b	Artikel 49
Artikel 14	Artikel 45
Artikel 14a	Artikel 46
Artikel 14b	Artikel 44
Artikel 15	Artikel 41
Artikel 15a	Artikel 43
Artikel 16	Artikel 52
Artikel 17	Artikel 53
Artikel 18	Artikel 54
Artikel 19	Artikel 55
Artikel 20	Artikel 56
Artikel 21	Artikel 57
Artikel 22	Artikel 58
Artikel 23	Artikel 59
Artikel 24	Artikel 60
Artikel 25	Artikel 61
Artikel 26	Artikel 62
Artikel 27	Artikel 2
Artikel 28	Artikel 3
Artikel 29	Artikel 4
Artikel 29a	Artikel 5
Artikel 30, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 30, stk. 2	Artikel 6, stk. 2
Artikel 30, stk. 3	Artikel 6, stk. 4
Artikel 30a, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 30a, stk. 2	Artikel 7, stk. 2
Artikel 30a, stk. 3	Artikel 7, stk. 3
Artikel 30a, stk. 3a	Artikel 7, stk. 5
Artikel 30a, stk. 4	Artikel 7, stk. 6
Artikel 30b	Artikel 8

Forordning (EØF) nr. 337/79	Denne forordning
Artikel 30c	Artikel 9
Artikel 30d	Artikel 10
Artikel 30e	Artikel 11
Artikel 30f	Artikel 12
Artikel 31, stk. 1	Artikel 13, stk. 1
Artikel 31, stk. 2	Artikel 13, stk. 2
Artikel 31, stk. 3	Artikel 13, stk. 3
Artikel 31, stk. 4, første afsnit	Artikel 13, stk. 5
Artikel 31, stk. 4, andet afsnit	Artikel 67, stk. 7
Artikel 31a	Artikel 14
Artikel 32	Artikel 18
Artikel 33	Artikel 19
Artikel 33a	Artikel 20
Artikel 34	Artikel 21
Artikel 35	Artikel 22
Artikel 36, stk. 1, første afsnit	Artikel 23, stk. 1, første afsnit
Artikel 36, stk. 1, andet afsnit	Artikel 23, stk. 1, andet afsnit
Artikel 36, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 23, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 36, stk. 1, fjerde afsnit	Artikel 23, stk. 1, fjerde afsnit
Artikel 36, stk. 1, femte afsnit	Artikel 23, stk. 2, første afsnit
Artikel 36, stk. 1, sjette afsnit	Artikel 23, stk. 2, andet afsnit
Artikel 36, stk. 2	Artikel 23, stk. 3
Artikel 36, stk. 3	Artikel 23, stk. 4
Artikel 37	Artikel 24
Artikel 38	Artikel 16, stk. 2
Artikel 39	Artikel 35
Artikel 40	Artikel 36
Artikel 40a	Artikel 37
Artikel 41	Artikel 39
Artikel 41a	Artikel 40
Artikel 41c	Artikel 48
Artikel 42	Artikel 25
Artikel 43, stk. 1	Artikel 16, stk. 3
Artikel 43, stk. 2	Artikel 16, stk. 4
Artikel 43, stk. 3	Artikel 16, stk. 5
Artikel 43, stk. 3a	Artikel 16, stk. 6
Artikel 43, stk. 4	Artikel 16, stk. 7
Artikel 43, stk. 5	Artikel 16, stk. 8
Artikel 43, stk. 6	Artikel 16, stk. 9
Artikel 44	Artikel 65
Artikel 45	Artikel 66
Artikel 46, stk. 1, første afsnit	Artikel 15, stk. 1
Artikel 46, stk. 1, andet afsnit	Artikel 16, stk. 1
Artikel 46, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 15, stk. 3
Artikel 46, stk. 2	Artikel 15, stk. 2
Artikel 46, stk. 3, andet afsnit	Artikel 17, stk. 1, første afsnit

Forordning (EØF) nr. 337/79	Denne forordning
Artikel 46, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 17, stk. 1, andet afsnit
Artikel 46, stk. 3, fjerde afsnit	Artikel 17, stk. 2
Artikel 46, stk. 3, femte afsnit sjette afsnit	Artikel 17, stk. 3
Artikel 46, stk. 4	Artikel 15, stk. 4
Artikel 46, stk. 5	Artikel 15, stk. 5
Artikel 46, stk. 6	Artikel 15, stk. 6
Artikel 47	Artikel 26
Artikel 48, stk. 1	Artikel 54, stk. 1, andet afsnit
Artikel 48, stk. 2	Artikel 67, stk. 1
Artikel 48, stk. 3, litra a)	Artikel 67, stk. 2
Artikel 48, stk. 3, litra b)	Artikel 13, stk. 4
Artikel 48, stk. 3, litra c)	Artikel 13, stk. 4, andet afsnit
Artikel 48, stk. 4	Artikel 6, stk. 3
Artikel 48, stk. 4	Artikel 7, stk. 4
Artikel 48, stk. 5, første afsnit	Artikel 67, stk. 3, første afsnit
Artikel 48, stk. 5, andet afsnit	Artikel 67, stk. 3, andet afsnit
Artikel 48, stk. 5, tredje afsnit	Artikel 67, stk. 3, tredje afsnit
Artikel 48, stk. 5, fjerde afsnit	Artikel 67, stk. 4
Artikel 48, stk. 5, femte afsnit	Artikel 67, stk. 5
Artikel 48, stk. 5, sjette afsnit syvende afsnit ottende afsnit	Artikel 67, stk. 6
Artikel 48, stk. 6	Artikel 67, stk. 8
Artikel 48a	Artikel 68
Artikel 49	Artikel 69
Artikel 50, stk. 1	Artikel 70, stk. 1
Artikel 50, stk. 2	Artikel 70, stk. 2
Artikel 50, stk. 3, første afsnit	Artikel 70, stk. 3, første afsnit
Artikel 50, stk. 3, andet afsnit	Artikel 70, stk. 3, andet afsnit
Artikel 50, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 70, stk. 3, tredje afsnit
Artikel 50, stk. 3, fjerde afsnit	Artikel 70, stk. 4
Artikel 50, stk. 3, femte afsnit	Artikel 70, stk. 5
Artikel 50, stk. 3, sjette afsnit	Artikel 70, stk. 6
Artikel 50, stk. 4	Artikel 70, stk. 7
Artikel 50, stk. 5	Artikel 70, stk. 8
Artikel 51	Artikel 73
Artikel 52	Artikel 63
Artikel 53	Artikel 71
Artikel 54, stk. 1, første afsnit	Artikel 72, stk. 1, første afsnit
Artikel 54, stk. 1, andet afsnit	Artikel 72, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 54, stk. 2	Artikel 72, stk. 2
Artikel 54, stk. 3	Artikel 72, stk. 3
Artikel 54, stk. 4	Artikel 72, stk. 4
Artikel 54, stk. 5	Artikel 72, stk. 5
Artikel 55	Artikel 64, stk. 1
Artikel 56	Artikel 50

Forordning (EØF) nr. 337/79	Denne forordning
Artikel 57	Artikel 51
Artikel 59	Artikel 76
Artikel 60	Artikel 75
Artikel 61	Artikel 77
Artikel 62	Artikel 78
Artikel 63, stk. 1	Artikel 64, stk. 1
Artikel 63, stk. 2	Artikel 74, stk. 1
Artikel 63, stk. 3	Artikel 74, stk. 2
Artikel 64	Artikel 79
Artikel 64a	Artikel 80
Artikel 65	Artikel 81
Artikel 66	Artikel 82
Artikel 67	Artikel 83
Artikel 68	Artikel 84
Artikel 69	Artikel 85
Artikel 70	Artikel 86
Artikel 71	Artikel 87
Bilag I	Bilag II
Bilag II, nr. 1	Bilag I, nr. 1
Bilag II, nr. 2	Bilag I, nr. 2
Bilag II, nr. 3	Bilag I, nr. 3
Bilag II, nr. 3a	Bilag I, nr. 4
Bilag II, nr. 4	Bilag I, nr. 5
Bilag II, nr. 5	Bilag I, nr. 6
Bilag II, nr. 5a	Bilag I, nr. 7 a)
Bilag II, nr. 5a	Bilag I, nr. 7 b)
Bilag II, nr. 6	Bilag I, nr. 8
Bilag II, nr. 7	Bilag I, nr. 9
Bilag II, nr. 8	Bilag I, nr. 10
Bilag II, nr. 9	Bilag I, nr. 11
Bilag II, nr. 10	Bilag I, nr. 12
Bilag II, nr. 11	Bilag I, nr. 13
Bilag II, nr. 12	Bilag I, nr. 14
Bilag II, nr. 13	Bilag I, nr. 15
Bilag II, nr. 14	Bilag I, nr. 16
Bilag II, nr. 15	Bilag I, nr. 17
Bilag II, nr. 16	Bilag I, nr. 18
Bilag II, nr. 17	Bilag I, nr. 19
Bilag II, nr. 18	Bilag I, nr. 20
Bilag II, nr. 19	Bilag I, nr. 21
Bilag II, nr. 20	Bilag I, nr. 22
Bilag II, nr. 21	Bilag I, nr. 23
Bilag III	Bilag VI
Bilag III, nr. 1a	Bilag VI, nr. 2
Bilag III, nr. 2	Bilag VI, nr. 3
Bilag III, nr. 2 v)	Bilag VI, nr. 3 u)

Forordning (EØF) nr. 337/79	Denne forordning
Bilag III, nr. 2 w)	Bilag VI, nr. 3 v)
Bilag III, nr. 2 x)	Bilag VI, nr. 3 w)
Bilag IVa	Bilag V
Bilag IVa, litra a)	Bilag V, litra a)
Bilag IVa, litra b)	Bilag V, litra b)
Bilag IVa, litra c)	Bilag V, litra e)
Bilag IVa, litra d)	Bilag V, litra c)
Bilag IVa, litra e)	Bilag V, litra d)
Bilag VI	Bilag VII

Forordning (EØF) nr. 340/79	Denne forordning
Artikel 1	Bilag III, nr. 1
Artikel 2	Bilag III, nr. 2
Artikel 3	Artikel 27, stk. 5